

ஞானம்

124

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

செப்டம்பர் 2010

விலை ரூபா. 50/-

'தமிழ் மாணி'
'தேசத்தின் கண்'
மானா மக்கின்

புதிய கட்டுரைத் தொடர்

தமிழில்
இலக்கியத்
திறனாய்வியல்

(ஒடிப்படைகள் - வடிவவியல்)

- புதிய எல்லைகள்

- கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

தமிழ் சங்கர்

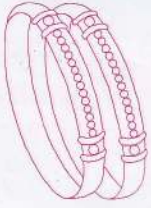
தரமான தங்க நகைகளுக்காக

NAGALINGAMS

Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**

101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563

ஜூன் 11 சடர் 04

**பகிர்தலின் மூலம்
நிரியும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர்:
தி. ஞானசேகரன்
இளை ஆசிரியர்:
ஞானம் ஞானசேகரன்
ஒலியர்:
கௌதமன்
தலைமை அலுவலகம்:
கண்டி
தொடர்புகளுக்கு...
தி. ஞானசேகரன்
ஞானம் கிளை அலுவலகம்
3-B, 46th Street, ஒழுங்கை,
கொழும்பு - 08.
தொலைபேசி : 011-2586013
0777-308506
+81 02 80077270
தொலைநகல்: 011-2362862
E-mail : cdltor@gnanam.info
Web : www.gnanam.info

வெளிநாட்டு, உள்ளாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILK LX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010344631

ஞானம் சத்தியவாதம் பிரகாசனம் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அயர்ச்சி எழுதின ஆசிரியர்களின் பெற்றுக்கொண்ட புகழ்
புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் கடிது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இலக்கணம் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு
கட்டுகக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைக் செவ்வகம் மூலம் ஆசிரியருக்கு உடனடியாக அனுப்பி. - ஆசிரியர்

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
 - எம். முத்துமாரியன் 14
 - நா. சாந்தா 23
 - எம்.எம். முகம்மது நபீர் 24
 - ஜின்னாஹ் 27
 - க. விஜயசீமன் 47
 - சமுதாயக் 51
- **காட்டுரைகள்**
 - எம். முத்துமாரியன் 01
 - கணபதி தா. கம்ப்யூட்டர் 10
 - சாரணா கையூடு 18
 - செங்கை, பூழியான் 19
 - சிற்பி 33
- **சிறுகதைகள்**
 - நினைவாக முத்துமாரியன் 17
 - வகீரமயா தாமஸ், ஹாபி சிவசாத்தன் 15
 - ட. முத்துமாரியன் 24
 - வி. ஜின்னாஹ் 10
- **நேர்காணல்**
 - நிதர்சிவந்தா ஜெயசுந்தர், ஜனசேகரன் 38
- **பார்விய பிக்கு சொன்ன கதைகள்**
 - கவிஞர் பிர. பி. 42
- **நூல் மதிப்பீடு**
 - முத்துமாரியன் 47
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
 - கே. பிரபலமாரியன் 52
- **பத்தி எழுத்து**
 - மாணா மகன் 36
 - கே. விஜயன் 45
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 56

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
 கலிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
 பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்வரம்
 விழிப்பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

முறைதவறும் பதிப்பு முயற்சிகள்

நூல் பதிப்பாக்க முயற்சிகள் இப்போது அதிகரித்தவண்ணம் இருக்கின்றன. கணினியின் பயன்பாடும் நவீன அச்சுத் தொழில் நுட்ப விருத்தியும் இந்தப் பதிப்பாக்க முயற்சிகளைப் பரம்பலாக்கியிருக்கின்றன.

இலக்கியத் துறையைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலான நூல்கள் கவிதைத் தொகுதிகளாகவும், சிறுகதைத் தொகுதிகளாகவும் வெளிவருகின்றன.

சமீபகாலங்களில் வெளிவருகின்ற பெரும்பாலான தொகுதிகளில் சில மரபுரீதியான நெறிமுறைகள் மின்பற்றப்படுவதில்லை என்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

சிறுகதைகளையோ, கவிதைகளையோ அல்லது ஏனைய இலக்கியப் படைப்புகளையோ நூல் வடிவத்தில் தொகுக்கப்படும் போது சில நடைமுறைகள் மின்பற்றப்படுதல் மரபாகும். அப்படைப்புகள் முன்னர் எந்தச் சஞ்சிகையில், பத்திரிகையில் அல்லது வேறெந்த ஊடகத்தில் வெளிவந்தன என்ற விபரங்களையும் வெளிவந்த ஆண்டுகளையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

இவ்வாறு குறிப்பிடப்படவேண்டிய தேவைக்கு சில முக்கிய காரணங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் படைப்புக்குச் சொந்தக்காரரான எழுத்தாளர் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும்போது அந்த எழுத்தாளர் குறிப்பிட்ட சஞ்சிகையில் அல்லது பத்திரிகையில் வேறு ஏதாவது படைப்புகளைக் தந்திருக்கின்றனரா? அவையற்றி வாசகர்கள் ஏதாவது கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கின்றனரா? பதிப்பாக்கம் செய்யும்போது அந்தப் படைப்பில் அவர் ஏதாவது மாற்றங்கள் செய்துள்ளாரா? அந்த எழுத்தாளரின் முந்திய படைப்புகளுக்கும் பிற்பட்டகாலப் படைப்புகளுக்கும்மிடையில் வளர்ச்சிப்போக்குகள் தென்படுகின்றனவா போன்ற விடயங்களை ஆய்வுசெய்து அறிவதற்கு அப்படைப்புகள் வெளியான சஞ்சிகையின் பெயரும், வெளிவந்த ஆண்டுகள் பற்றிய குறிப்புகளும் முக்கியமாகின்றன.

இத்தகைய குறிப்புகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி நன்கு அறிந்த எழுத்தாளர்களின், பதிப்பாளர்களின் நூல்களிலும் இத்தகைய தவறுகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. எனவேதான் இத்தகைய தவறுகள் திட்டமிட்டே இடம்பெறுகின்றனவோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளியான படைப்புகளை மட்டும் இங்கு உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் காட்டலாம்.

2008ஆம் ஆண்டுக்கான தேசிய சாகித்திய விருது பெற்ற நூலான 'ஆத்ம விசாரம்' சிறுகதைத் தொகுதியின் சொந்தக்காரர் அ. ச. பாய்வா. இவரது இத்தொகுதியில் உள்ள மகுடக்கதையான 'ஆத்ம விசாரம்' சிறுகதையும் 'புற்றுநாவல்' என்ற வெற்றாக கதையும் ஞானத்தில் வெளியானவை. ஆனால் இவையற்றிய குறிப்பு ஏதும் அந்தச் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம் பெறவில்லை.

மலையக எழுத்தாளர் பிரமிளா செல்வராஜாவின் 'பாக்குப்படை' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு இவ்வாண்டில் வெளிவந்துள்ளது. இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பின் மகுடக் கதையும் ஏனைய இரண்டு கதைகளும் ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தவை. ஆனால் இந்தத் தொகுப்பில் அந்த விபரங்கள் காணப்படவில்லை. 'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளியீடான இந்தத் தொகுப்பில் இத்தகைய தவறுகள் இடம்பெறுவது பெரும் வியப்பாக இருக்கிறது. ப. ஆப்டனின் சிறுகதைத் தொகுப்பில் உள்ள 'காயப்பட்டவன்' என்ற கதை ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தபோதும் அத்தகவலும் அவரது மல்லிகைப் பந்தல் பதிப்பில் குறிக்கப்படவில்லை.

இந்த ஆண்டு வெளிவந்த கல்வயல் வே. குமாரசாமியின் 'முறுகல் சொற்பதம்' என்ற கவிதைத்தொகுதியின் சில கவிதைகள் அதே மகுடத்தில் ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளியானவை. அந்த முதுபெரும் கவிஞரது தொகுப்பிலும் இதே தவறு காணப்படுகிறது. ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கவிதைகள் என்ற குறிப்பு எங்கும் காணப்படவில்லை.

எதிர்வரும் காலத்தில் இத்தகைய தவறுகள், இருட்டடிப்புகள் இடம்பெறாமல் பார்த்துக் கொள்வது ஆரோக்கியமான செயற்பாடாக அமையும். இதனை எழுத்தாளர்களும் பதிப்பாளர்களும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென வேண்டுகிறோம்.

'தேசத்தின் கண்'னான மானா மக்கீன் இலங்கை - தமிழக இலக்கிய இணைப்புப் பாலம்

- கலாபூஷணம், பன்னூலாசிரியர் எஸ். முத்துமீரன்

FFயுத்த இலக்கியவாசியில் இன்றை புலிவிட்டும் போகவித்துக் கொண்டு நகும் ஒரு சில மூல்களில் பல பாய்ச்சல்கள் தம் மீ எம். எம். மக்கீன் அவர்களும் ஒருவர் என்பது தெரிகிறது. இலக்கிய உலகில் எல்லா பாலும் 'மானா மக்கீன்' என்பது அழைக்கப்பட்டு இவர், இலக்கியத்தில் பாரதக் கவிப்பெருந் தனித்துவமான பாட்பாவி, ஆளுமையின்கலர்.

கடந்த 50 ஆண்டுகளாக கலை, இலக்கியம், இலங்கைப் பற்றும் ஆய்வுத் துறையில் உள்ளவரும் முன்னியமட்படாதவரும் முன்னோடி. இலங்கை - தமிழக இலக்கிய இணைப்புப்பாலம் இரு நாடுகளிடையே கௌரவம் வாய்ந்த விருந்தினரையும் பெரிசில்களையும் பெற்றவர். 40 நாட்களையே பண நிதிட பன்னூலாசிரியர்.

கவி அறிவிப்பும் பெற்றோர் (முத்து முகம்மது) நாறல் ஹஸீன்) அவை உயர்ந்த எடுத்துக் கொள்ளாத சிந்தனையும், திகிலூட்டும் எம். ஏ. முஹம்மது என்பவர் கொழும்பு ஹாஸ்பிதலில் சட்டம் சம்பந்தம் அறிவு 12-13 ஆம் பிராந்தியத்தில் 'கங்கன்டு' இதழில் எழுட்ட தாக்கீதும், எழுந்தரம் மும் ஒன்றினைத்து 'நீரகேசரி', 'தினகரன்' பாலர் பங்களியில் உயர் பதித்தும், 'கத்திரி' மானாப் பற்றும் பற்றியும் ஆக்கங்கள் எழுதினும், உரோலி 'சிறுவர் பல்' திசுத்தியில் மானாவாரம் வலம் வந்தும் தமிழக 'கண்ணன்', 'பூங்கோலை', 'அழகு' சிறுவர் சஞ்சிகையில் இயல் பித்தும், எழுதித் துறையில் போட்டுக் கொண்டார்.

மும் துடிக்க திகிலூட்டும் எம். ஏ. முஹம்மது அவர்கள் இலங்கையின் பிரபல முன்னியப் நாடக ஆசிரியர்களும் விளங்கினார். அவர், மானா மக்கீன் அவர்களுக்கும் நாடகப் பற்றியும் அளித்து வாய்வாய் திகுச்சிக்காரிப் பற்றுமேற் செட்டு கலைத்துறையில் முன்னோடி உதவினார். இலங்கைப் பத்தியில் பாணா திவ்யமியில் 'கலைதேஜி' என்றும் கையெழுத்தும் பத்திரிகையும் நாத்தி அப்பொழுது ஹாஸ்பிதலில் அகிலமாக இருந்த அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அரிஸ், ஆசிரியர், தமிழ் அறிஞர் எஸ். எம். கமலத்தின் ஆசிரியர் அவர்களும் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றார்.

அந்த 50-60-70 களில் 'கங்கன்டு' தமிழ் வானம், ரேடியோ மானா எஸ். சரவணமுத்து, 'கத்திரி' எஸ். ஏ. சிவநாராயணம், அதன் ஆசிரியர் பட்டினற அலங்கரித்த எம். எச். எம். இப்ராஹிம், எம். குமாரசாமி, பிரேமோஜி.

நூலகத்தாரம், 'தினகரன்' கே. கலாசபதி, இ. சிவசுந்தரநாதன், 'நீரகேசரி' சிவசுவாமி செல்வராசன் ஆசிரியர் ஒப்பொரு காலகட்டங்களில் அவரது எழுத்துகளை கவனி உயர் பெற்றுள்ளார். என சிவசுவாமி நாடகத்துறையில் திகிலும் உறுத்தினார்.

இலக்கியவாசியாக இதுமாதிரி, வானோலி நாடக எழுத்தாளர் கே. வேட்டாநாதன் மானா மக்கீன் மும் இயல் திகுச்சிக்காரி அவர்கள் மும் கம்பமியானவர்கள் பெறாதது கவிதை உரிசைப் பற்றி.

ஒன்று மக்கீன் ஒன்றுக்கு பெற்ற துறையில் சமீபம் எதிர்ப்பாசி' முத்திரை பதிப்பும் மானா மக்கீன் குற்றம் கைவந்த கலை' எந்த விடயமாவது புதுமையானும், புட்டியானும் அகத்த தனித்துவமாகவும், செம்பு கெட்டுமேயும் ஆவதுடன், எழுத்தும் தலை குன்றியது பெருமும் திசுத்தியும் திறமையும் பத்திரிகையும் உரிசை மும், கவிதை மும் உரிசை உரிசை தூய்மைப் பெற்ற பெருமும் மும் திறமும் பெற்றவர்களாகவும்.

1962ம் ஆண்டு, இவர் கொழும்பு மெய்க்கொட வவ எம். எம். ஏ. சரவணமியில் இலக்கியப் பெருமாளாக இருந்து, அகில இலங்கை சிறுவர் கலை சம்பாந்தபத்தியில் சிறகலை, வானோலி நாடகப் பெருமும் திசுத்தியும் இலங்கையின் புது பெற்று விளங்கும் முன்னியப் படைப்பாளிகளாக கவிஞர். எம். ஏ. முஹம்மது, எம். முத்துமீரன் பெற்றவர்களாக வெளிச்சம் மும் பெருமும் மும், கத்திரிமும் கூட.

அப்பொழுது பாய்ப்பாளத்தில் சில மானாவர்கள் ஒன்றினைத்து 'காரி' என்றும் பாணாவ சஞ்சிகையை வெளியிட்டனர். அத்தொகு அக்கே சிவசுவாமி இருந்த விவேகானந்தா அக்கை பக்கமாளாக மும் அக்கே ஆசிரியர் குழுவில் கொழும்பு மக்கீனமும் இணைக்கவேண்டு மக்கீன் பதிவாளிக்கிறார் என அவையான கேள்வி - பதிப்பதற்கான பாய்ப்பாளிமும் மும், கே. கலாசபதி முதல் முதலில் இலக்கியத் துறையாய்க் கட்டுரைகள் எழுதியவர்த்தும் இங்க 'காரி' யில் மும்.

மேலும், இவற்றுள் மும் பித்திய மானா மக்கீன் மும் அளிவனா அளவளவக்க விதம் அளிவனாவது.

படைப்பாளிகளில் சிவசுவாமி மும் 'சிறுமி' அப்பொழுது மும் மும் மும் இலங்கை இலக்கியப் பெண்ணாக 'கலாச்செல்வி' வலம் வந்த அழகுமும்

தமிழக 'மணிக்கொடி'யை நினைவுபடுத்திய அவ்விதழில், முதலாவது சிறுகதைப் போட்டிக்குள் நுழைந்த எம். எம். மக்கீன் மூன்றாம் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டு பரபரப்பை ஏற்படுத்தினார்.

முன்பின் சிறுகதை எழுதியிராத ஒரு கொழும்பு முஸ்லிம் இளைஞன் எவ்வாறு ஆணைக்கோட்டை இளவல் ஒருவனை உருவாக்கி அவனது மொழி நடையில் பேசவைத்தான் என்பதே பேச்சாக இருந்தது.

1962ம் ஆண்டு ஐப்பசி 'கலைச்செல்வி'யில் அதன் ஆசிரியர் கவிஞர் சிறீபி சரவணபவன் இவர் பற்றிய குறிப்பொன்றை எழுதும் போது, 'இலங்கை வானொலியில் இவருடைய நாடகங்களும், ஒலிச்சித்திரங்களும் அடிக்கடி இடம் பெறுகின்றன. மருதானையில் வாழுவீவர், மாருதானையையும் ஆணைக்கோட்டையையும் இணைத்து அசல் யாழ்ப்பாணப் பாத்திரமொன்றை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றார்.' என்று சிறப்பாகச் சொன்னது இவர் பெற்ற பெருமையென்றே கூறலாம்.

அவர் எழுதிய கதைகளில் 'றகுமத்தும்மா' மிகப் பிரபல்யமானது. தாயின் பாசத்தையும், அன்பையும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி அவரால் எழுதப்பட்ட இக்கதை இலங்கையின் முதன் முதலாக வெளியிடப்பட்ட முஸ்லிம் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது பெரிய சிறப்பு. தமிழக இதழ்களும் மறுபிரசுரம் செய்துள்ளன.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பலாடியம் மலரின் ஆய்வாளரும் கல்விமானுமாகிய எஸ். எச். எம். ஜெயீல் அவர்கள், எம். எம். மக்கீன், டொமினிக் ஜீவா, ரகுநாதன் போன்றோரினால் சிறுகதை ஈழத்திலும் வளர்ச்சியடைந்து தமிழ் மொழியின் பரந்த வளர்ச்சிக்கு சேவை செய்கின்றது' என்று 1962ல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மானா மக்கீன் எண்ணிக்கையில் குறைந்த அளவில் சிறுகதைகளைப் படைத்திருந்தாலும் இவருடைய கதைகள் ஒவ்வொன்றும் கொம்பன்குட்டிகளைப் போன்று கொழும்பு வாழ் மக்களின் மண்வளச் சொற்களினால் உருவாகிய யதார்த்தபூர்வ கதைகளாகும்.

வானொலி நாடக வித்தகர்

வானொலி நாடகத்துறையின் மானாவின் பங்கு மிகச்சிறப்பானது. இலங்கை வானொலியில் 1961ம் ஆண்டிலிருந்து இவர் தட்டெழுத்தாளராக கடமைபுரிந்த காலத்தில் சிறப்பான வானொலி நாடகங்களை தமிழ் நாடக அரங்கிலும் முஸ்லிம் பிரிவு நாடகப்பகுதிக்கும் எழுதி மிகப் பிரபல்யமான வானொலி நாடக எழுத்தாளராக விளங்கினார்.

இவரால் எழுதப்பட்ட 'வளைந்து செல்லும் வானவில்', 'சிறீபியின் கண்ணீர்', 'பிள்ளைபாய்' 'நெப்போலியன்' 'ஜோன் ஆப் ஆர்க்' என்னும் வானொலி நாடகங்கள் அன்று பலராலும் போற்றிப் புகழப்பட்டன.

ஆங்கில நாடகங்களின் அறிமுகம்

தமிழ் மேடை நாடகத்துறைக்கு, புகழ் பூத்த நாடகங்களான அல்பிரட் ஹிட்ச்சாக்கின் 'டயல் எம் போர் மார்டர்', அகதா கிறிஸ்டியின் 'விட்னஸ் போர் தி பிரசிகியூசன்',

ஆர்தர் வட்கின் 'நொட் இன் த புக்' போன்றவைகளை 1960-61களில் தமிழ் வடிவங்களாக அறிமுகப்படுத்தியும், பிரபல சிங்கள நாடக மேதை தயானந்த குணவர்த்தனவின் 'ஆமை ஓடு' நாடகத்தை 'கிளரிக்கல் கிளாஸ் திரி' ஆகவும் வழங்கி கலைப்பாலம் அமைத்தவரும் அவரே. இவை பின்னர் வானொலி வடிவங்களும் பெற்றன.

மேலும், ONE SET PLAY எனும் ஒரே காட்சியமைப்பில் நடக்கும் முழு நேரத் தமிழ் நாடகங்களை இவரே இலங்கையில் அறிமுகம் செய்தார். பின்னரே தமிழகத்தில் கே. பாஸசந்தர் அதனை பழக்கப்படுத்தினார்.

தாடிதாடிப்பான ஊகவியலாளர்

சுதந்திரன், தினகரன், தினபதி ஆகிய தினப்பத்திரிகைகளின் ஊகவியலாளராக சுழன்று கொண்டிருந்த இவர், நாடகச்சித்திரங்கள், பக்தி எழுத்துக்களை எழுதிப் புகழடைந்தார். தினகரனில் 1976-77களில் தினமும் கடைசிக்கத்தில் வழங்கிய 'கண்டதுண்டா, கேட்டதுண்டா'வும் பின்னர் நான்காண்டுகள் வாரமஞ்சரியில் வழங்கிய அந்த ஆறாம் பக்க 'ஸைட்ரீடிங்' பகுதியையும் படித்துப் பரவலாடாதவர்கள் மிகமிகக் குறைவு.

இன்றைக்கும் இவரது பெயர் 'ஸைட்ரீடிங்'குடன் இணைத்துப் பாராட்டப்படுகின்றது.

ஆய்வெழுத்தாளரானார்!

மானா இதுவரை நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை படைத்தளித்து பன்னூலாசிரியராகிப் பெரும் சாதனை புரிந்துள்ளார்.

சினிமாக்காரர்களின் வரலாற்றை மட்டும் அறிந்தால் போதுமென்று பேரானந்தம் அடைந்து கொண்டிருந்த தமிழக முஸ்லிம்களின் பார்வையைத் திசை திருப்பி அவர்கள் தம் பாரம்பரிய வரலாறுகளை, இலங்கைத் தொடர்புகளுடன் இணைத்து நல்ல தரமான ஆய்வு நூல்களை எழுதிய நன்றிக்காக இவரை தமிழக முஸ்லிம்கள் பாராட்டிய 'முத்தமிழ் வித்தகர்', ஆய்வு இலக்கியச் சுடர்', 'ஆய்வு தமிழ் ஆற்றுநர்' எனப் பட்டங்கள் சூட்டி கௌரவித்துள்ளதுடன் 17 ஆண்டுகளுக்கு முன் (1993) ஒரே ஆண்டில் இரு தடவை பொற்கிழிகளும், மீண்டும் 2001இல் ஒரு தடவையும் பொற்கிழியும் வழங்கப்பெற்றவர் அவர்.

அவற்றை தஞ்சாவூர்- அய்யம்பேட்டை 14வது அல்-குர்ஆன் மாநாட்டுப் பந்தலிலும், மற்றொன்றை வி. ஜி. பி. (சந்தோஷம்) சந்தனம்மாள் அறக்கட்டளையாலும் அடைந்தார். இன்னொன்றை "வரலாற்றில் இலங்கையும் காயல் பட்டினமும்" நூலுக்காக காயல்பட்டின மக்கள் சார்பாக அந்நகரப் பெருங்கொடை வள்ளலான எல்கேஎஸ் தங்க மாளிகை எம். அக்பர் ஷா வழங்கினார்.

அத்தோடு, உலகத் தமிழ் பண்பாட்டுக் கழகத் தலைவர், பேங்காக் தொழிலதிபர் ஏ. றஃபீயத்தீன், 'இலங்கை - கீழ்க்கரை இனிய தொடர்புகள்' ஆய்வுக்கு சென்னை விழாவில் தங்கப்பதக்கமும் சூட்டி மகிழ்ந்தார்.

மேலும் 1994ல் தமிழ்நாடு முஸ்லிம் பத்திரிகையாளர் சங்கம் வழங்கிய 'எழுத்து வேந்தன்' -

அதே ஆண்டில், தமிழ்நாடு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச் கழகம் சூட்டிய 'தமிழ் மாணவி' எனவும் பற்பல பட்டங்கள் விருதுகள் வந்தடைந்தன.

இவரது 70-வது அகவையைக் கொண்டாடும் வகையில், 2007 டிசம்பர் 15ல் சென்னை, பாரதியார் இல்லத்தில் மானாவுக்கு ஒரு பிறந்தநாள் பாராட்டு விழா நடைபெற்றது. ஆய்வுத் தமிழ் ஆற்றினர் எனப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அவரது 30வது நூலாக்கும் வெளியீட்டு விழா நடந்தது.

இதற்கு அடுத்த நாள், அதாவது 16ம் திகதி கொழும்பில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில், மானாவின் கலை இலக்கியப் பங்களிப்புக்காக இலக்கிய நிறைமதி என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. ஒரு படைப்பாளருக்கு இரண்டு நாடுகளில் அடுத்தடுத்த தினங்களில் கௌரவம் வழங்கப்பட்டது. அபூர்வமான ஒரு நிகழ்வு!

பலருக்கு முன்னோடியாகவும், பலரை உருவாக்கியவராகவும் திகழும் அவரை அந்தச் சென்னை வைபவத்தில் வாழ்த்திப் பேசிய கவிவேந்தர் மு. மேத்தா ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்.

'இலங்கையிலிருந்து வந்து தமிழகத்தின் பழம்பெரும் முஸ்லிம் ஊர்களில் செய்திகளையும் சிறப்புகளையும் ஆவணப்படுத்தும் மானா மக்கீன் எழுத்துப் பணிகள் பாராட்டவும் போற்றப்படவும் தக்கவை. ஆனால் தமிழக முஸ்லிம் இலக்கிய அமைப்புகள் அவருக்குச் செய்த கைம்மாறு எதுவுமில்லை. ஆனால் இந்துப் பெருமக்களால் ஒரு பன்னாட்டுத் தமிழறவு மன்றம் நினைக்கிறது செய்கிறது' என கவிவேந்தர் மு. மேத்தா எடுத்துக் காட்டினார்.

உலகில் எங்கெல்லாம் தமிழ் உள்ளங்கள் உள்ளனவோ அவர்களுக்கு எல்லாம் இணைப்புப் பாலமாக இருப்பது அங்குள்ள பன்னாட்டுத் தமிழறவு மன்றம். அதன் நிறுவனராகவும், உலக அமைப்பினராகவும் திகழ்பவர் பெருங்கவிக்கோ வா. மு. சேதுராமன். இயக்குநராக இருப்பவர் அவரது மைந்தர் பாவலர் வா. மு. சே. திருவள்ளுவர். அவர்களிருவரது ஏற்பாட்டிலேயே மானா மக்கீனுக்கான வைபவங்கள் நடந்தன.

அச்சமயம், மானா மக்கீன் அவர்களைப் பற்றி பன்னாட்டுத் தமிழறவு மன்ற உலக அமைப்பாளர் பெருங்கவிக்கோ வா. மு. சேதுராமன் அவர்கள்

கறுகறுப்பாளர் அன்பின்

கடர்மிகு அறிவின் பண்பர்

விறுவிறுப்பாளர் சோர்வை

வென்றுநில் எழுத்திச் செம்மல்

உறுதியின் உறுதியாக

உன்னத வரலா றெல்லாம்

தறுகண்மை புதுக்கிக் காக்கும்

தமிழ் மானா மக்கீன் அம்மா

என்று போற்றுவது பொருத்தமானதே.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கை அரசினால் 'தமிழ்மணி', 'கலாபூஷணம்' 'தாஜூல் உலூம்' ஆகிய பட்டங்களினாலும் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

மேலும், இன்றைய சனாதிபதியினால் 'தேசத்தின் கண்' என்னும் சாகித்திய விருதினை 2005ல் 'மல்லிகை' ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களுடன் இணைந்து பெற்ற பெருமைக்குரியவரும் கூட.

இலங்கை அரசின் கலைத்துறை சம்பந்தமான முக்கிய நியமனங்களில், 1969ல் இலங்கைக் கலைக்கழக இஸ்லாமிய நுண்கலைக்குழு உறுப்பினராகவும் செயலாளராகவும், தமிழ் நாடகக் குழு அங்கத்தவராகவும், தேசிய நாடக விருதுகள் தேர்வாளராகவும் நல்ல சேவையாற்றியுள்ளார். இத்தோடு, 1992ம் ஆண்டு முதல் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகள் திரை நாடகத் தனிக்கைச் சபை அங்கத்தவராகவுமிருந்து சேவையாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று 74 ஆம் அகவையில் இருந்தாலும், இருபத்து நாலு இளைஞனுக்கொப்பாக திட்டமிடுவதிலும் செயல்படுத்துவதிலும் தன்னிகரற்றவரான இவரது இதயத் தாமரையில் கடந்த 37 ஆண்டுகளாக 'நிழலாக' நின்று அமைதி நிம்மதியான வாழ்க்கைக்கு 'ஒளி' வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் துணைவியார் நூர் (ஒளி) மின்ஷா, அவர்தம்பக்கபலத்தில் தனது இலட்சியக் கனவுகளைப் பூர்த்தி செய்த மக்கள், வைத்தியக்கலாநிதி அஞ்சானா, (திருமதி. பிரதீம்) பொறியியலாளர் அலீம் அகமது ஆகியோரோடு ஆனந்தமாக நிம்மதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மானாவைப் பற்றி, பேராசிரியரும் தென்னிந்திய இஸ்லாமியக் கழகச் செயலாளருமான மு. சாயு மரைக்கார், 'மானா மக்கீன் புயல் வேக எழுத்தாளர்' என்று 1996இல் அடையாளமிட்டதை நாமும் ஏற்று, இவர் இன்னும் பல்லாண்டு பேனாவுடன் வாழப் பிரார்த்திப்போம்.

திரு. மானா மக்கீன் முகவரி:-

'தமிழ் மணி' - 'தேசத்தின் கண்' மானா மக்கீன்,

B - 54 -1/2, தேசிய வீடமைப்பு அடுக்கம்,

கொழும்பு - 10, தொ. பே : 011 - 2332225, அலைபேசி : 077 9896917

தமிழ் ஆர்வலர்களே!

சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவிற்கு இன்னும் 127 நாட்களே இருக்கின்றன.

ஆய்வுகளும் பெண்களுடைய தீர்திக் கொள்கைகளும். சிவப்பாயர் கடற்கரையையார் பிரக்கும் கங்கைவை வெளி யிட்டுவந்தது. வேலிக்காயல் கடற்கரையார்ந்த தோல் ருப வலின் வேலியில் இடைபிடையே பெண்களாக கோடுவாய் நோன்றும் தூண்கள் கரையை வேலி வந்தன.

பாட்டபத்தியல் கொடுத்தும்பட்டபுறம் மின் குயிடுகள் உயிர்த்த ஒளிக்கதிர்கள் கூட்டத்திலிருந்து பாலின் வயுறந்த தலைகளைப்படுத்தி தெரிக்கன.

1. படுகதிர். தெளிவற்ற, படுகதிர்விழுகள் கொணர் இவை மூன்றுள் ஒரே பார்வையில் கந்திக்கும்.

2. படுகதிர் செல்வாதுடன் அமைக்கும் கோணமாகி படுகோணம், தெளிவற்றி செல்வாதுடன் அமைக்கும் கோணம் படுகோணம் கந்திக்கும் அமைத்து.

பத்துப்பாட்டுகள் அன்வலியிலுள்ளபிரகாசம் பன்னாட்டி யுத்த, ஒளித்தெயிடு விளிகள் இவன் வேலையர்கு வந்தன. ஒப்பாது மேற்புறக்கு மட்டுக்குள் இரண்டாவது விதி பொருந்துமின்றால் இவர்களின் வழக்கைத் தலைகள் ஒப்பாணலையா? இவற்றுக்கு இவ்வாறு சரியு வந்தன.

உலா - செலவு அறிக்கையை பாடும் பார்த்தான். ஒளித்தெயிடு விளிகள் இவன் வேலையர்கு வந்தன. ஒப்பாது மேற்புறக்கு மட்டுக்குள் இரண்டாவது விதி பொருந்துமின்றால் இவர்களின் வழக்கைத் தலைகள் ஒப்பாணலையா? இவற்றுக்கு இவ்வாறு சரியு வந்தன. உலா - செலவு அறிக்கையை பாடும் பார்த்தான். ஒளித்தெயிடு விளிகள் இவன் வேலையர்கு வந்தன. ஒப்பாது மேற்புறக்கு மட்டுக்குள் இரண்டாவது விதி பொருந்துமின்றால் இவர்களின் வழக்கைத் தலைகள் ஒப்பாணலையா? இவற்றுக்கு இவ்வாறு சரியு வந்தன.

ஆறந்த ஆயிரம் ரூபாய் சென்று கொடுக்கிறதாள் கூட அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு பாக்கிக்கு எப்பாடு கொடுக்கிறதெனவே

3

அப்பாது படிப்பாணல்களோ என்று ஆய்வித்திருந்த இவனது கன்றரி அதிபன் னெயில் மாயுயா வந்ததை எட்டில் எண்பது கிள்குடன் இரணக்கும் நிரண பாகை மூட்டகர்கள் குற்றலயில் கன்றுடன் சிளாக்கலில் பார் போதும் உணவு உட்கொண்டு உணவாயல் தலைமுறைபுறம்களில் பங்கி விடுகிறார்கள். இதனால் அணந்து பாணல்களுக்கும் உணந்த உணவு கன்றுபொல்வாழ்க்கைபுறந்து கெட்காதினாய் ஆயிரம் ரூபாயளில் செலவு செய்ய நேர்நுகிறது. கன்றரியில் மீதிநெய்யளவில் இக்கிர் துறை கொடும்பு முள்ளெறுபுறு இவனது விடயம். எனவே முயிற்செய்தும் பத்து வாயும் கன்றுபிள் படிப்பாணல்களின் உட்கள் அகனாக்கலுக்கு உணவளிக்ககதவிடுவிரிசாத் கொள்ந்து.

இவ்வாறு உபகலை ஆர்வலிப்பாணல்கள் இவ்வாறு விழுகள் எனவே இவர்கள் அருமைபுறம்கள்

என இவ்வாறு கந்திடுக்கல். அன்றும் அருமைபுறம்கள் இவன் கூட்டத்திற்கு பொருளை அரு அருமைபுறம்களுக்கு பகியானபுறம்களும் பணவர்களுக்கு உதரிபுறம்கள் சிறப்பும் புனர் ஒழுக்கு செய்கு பற்றி கந்திடுக்கல்களும். தக்கதில் புறாட்டெய்களில் சாயிடுவாறமும் குடிபாறமும் கவி லே நெறமும் பற்றி கந்திடுக்கல்கள் கூட இக்க புறம்களுக்கு இவ்வாறுபுறம்களும் இவற்றுக்கு வேலையாயிடுக்கல். புனர் பாணல்கள் நலிந்து திரவாகக் கருவிரிபுப்பவர்களின் தலா இவன் பார்ப்பும் பொறுக் குறுவிரிபுப்பவர்களிடம் ஆர்வம் நயமார் செகித்து அறு படிவது சிறந்தநெற இவன் கொள்ளுபுற மார் எண்ணல்கள் சித்தர்கள். ஒழுங் கூட இவற்றுக்கு ஆதவாள் களந்தகலியலா. புனர் பாணல்கள் மூலம் குறுவிரிபுபுறம்கள் இவ்வாறு செகிக்கலாமெனவே ஆர்வலிப்பும் மூலம் சேர்த்தாய் இருபுறம்களாயிரத்திற்குக் களந்த தெருவாணந்தான் செகிக்கலாமென்றும் அங்கிலத்தியில் பார்ப்பு மீறல் சித் கொள்ளார். புற்று தலைபுறம்களின் மூலம் பாணல்கள் சித்திக்குற செய்புறம்களும் புற்று அகல்கியல் இவற்றுக்கு இவ்வாறு ஆய்வகலை கருவார்.

‘டினர் டான்ஸ்’ன் நினைவாக சிறப்பு மலரொன்று வெளியிடுவதென்றும் அதிலே விளம்பரங்களை பிரசுரிப்பதன் மூலம் பெருமளவு பணத்தைத் திரட்டலாமென்றும் மிஸ்ரர் அன்ரனிப்பிள்ளை சொன்னார். நிர்வாகத்திலுள்ளவர்கள் சிறப்பு மலருக்கு ஆளுக்கு இரண்டு விளம்பரங்களையாவது சேகரித்து தந்து, மூவாயிரம் ரூபாய் பெறுமதியான ‘டினர் ரிக் கெட்டு’க்களில் பத்தினை விற்க வேண்டுமெனவும் தீர்மானித்துக் கூட்டம் கலைந்தது.

* * *

ஹொட்டேல் ‘டிரான்ஸ் ஏசியா’வின் ‘போல் றாம்’ கல்லூரியின் வர்ணங்களைக் கொண்ட சோடனைகளாலும் பலூன்களாலும் எழிற்கோலம் பூண்டிருந்தது. மண்டபத்தின் நடுவில் பெரிய ‘கிறிஸ்மஸ் மரம்’ வர்ண விளக்குகளால் ஒளிர்ந்தது. அதனடியில் சிறிய குழலில் பாலகன் யேசு.

வட்டமேசைகளில் தூய வெண்ணிறத் துணிகள் விரிக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றைச் சுற்றி ‘கோர்ட்’ அணிந்த ஆண்களும் விலையுயர்ந்த ஆடையணிந்த பெண்களும் அமர்ந்திருந்தார்கள். மேலைத்தேய இசை காற்றில் கலந்தொலித்தது.

‘சைலன்ட் டைட், ஹோலி டைட்.....’ ஒரே மாதிரியான அழகிய ஆடையணிந்த சிறுவர் சிறுமியர் கிறிஸ்மஸ் மரத்தினடியில் நின்று கரோல் கீதங்களை இசைத்தனர். ‘இளரர்நஷனல் ஸ்கூல்’ களில் படிக்கின்ற மிஸ்ரர் பிரான்சிஸ், மிஸ்ரர் அலோசியஸ், மிஸ்ரர் அன்ரனிப்பிள்ளை..... ஆட்களின் பேர்ப்பிள்ளைகள் போல, ஏழமைச் சூழலில் மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்த பாலகன் யேசுவை நட்சத்திரக் ஹொட்டேலின் ஆடம்பரச் சூழலில் இக்குழந்தைகள் வரவேற்பாடுகிறார்களே, அவர் வருவாரா? அவர்களுக்கு அருகிலிருந்த குழலை எட்டிப் பார்த்தான். பலருக்கும் அலங்காரப்பொருள்போல் ஆகிவிட்ட பாலகன் யேசு, மந்தைகள் சூழ நிற்க கன்னி மரியாளின் மடியில் உறங்கியிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இவனின் கல்லூரியில் பசியால் மயங்கி விடும் சிறார்களின் நினைவு இவன் மனதில் வந்தது.

ஐரோப்பாவிலிருந்து மறைபணியாற்ற வந்த துறவிகளால், ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்லூரி. பச்சைப் பச்செலன்ற புல்வெளி நிறைந்த மைதானத்தில் கடற்கரைப் பக்கமிருந்து குபுகுபுவெனச் சோனகக் காற்று வீசும். கம்பீரமான நிமிர்ந்து நிற்கும் கட்டடங்கள். ஒங்கி வளர்ந்த மலை வேம்புகள். எட்டு வருடங்களுக்கு முன் இவன் கற்ற கல்லூரி. இவன் மட்டுமா அங்கு கற்றான்? உலகம் போற்றும் பலர் கூட அங்கு தானாமே கற்றார்கள். இன்று அங்கு உணவுக்கு வழியின்றி பசியால் மயங்கி விடும் சிறார்கள்..... அவர்களுக்கு உணவளிக்க பழைய மாணவரிடம் உரிமையுடன் கையேந்தும் கல்லூரி அதிபர்.

மேசைகளில் மதுப்போத்தல்கள் நிறைந்திருந்தன. இளம் பெண்களைக் கொண்ட நடனக் கோஷ்டியொன்று பாண்ட் இசைக்கேற்ப நடனமாடியது. இந்த டான்ஸ் குறாப்பை தனது அலுவலகச் சிங்கள நண்பர் மூலமாய் ‘சீப்பாய்’ பிடித்ததாக மிஸ்ரர் பாக்கியநாதர், பெருமை பொங்க இவனிடம் சொன்னார். ஓ! மிஸ்ரர் பாக்கியநாதருக்கும் பல இடங்களிலும் செல்வாக்கு இருக்கிறது போல.

மிஸ்ரர் அன்ரனிப்பிள்ளையும் மிஸ்ரர் லோரன்ஸ்கும் தங்கள் பருந்த ‘வண்டி’களை தூக்கியபடி நடனக் கோஷ்டிக்கு

அருகிற் சென்று நடனமாடியது இவனுக்குச் சிரிப்பாயிருந்தது. பரிசாரகர்கள் வெற்றுப்போத்தல்களை எடுத்து புதிய போத்தல்களை மேசைகளில் வைத்தனர். சிலர் பெரிதாய் தங்களுக்குள் ஜோக் சொல்லிச் சிரித்தனர்.

பாலகன் யேசுவின் வருகையை மதுவருந்திக் களிக்கின்றனரோ? மூன்றாம் வகுப்பில் ‘முதல் நன்மை’ பெறுவதற்கு ஆயத்தப்படுத்திய காலங்களில் கண்ணாடியணிந்த ‘சிலர்’ரின் பிரம்மக்குப்புயந்து பாடமாக்கிய பத்துக் கட்டளைகளை மனதில் சொல்லிப் பார்த்தான். அவற்றுடன் ‘மருவருந்தாமல் இருப்பாயாக!’ என்பதனையும் சேர்த்து திருச்சபை பதினொரு கட்டளைகளாக்கினால், இவர்கள் மதுவருந்தாமல் விடுவார்களோ?

பெரும்பாலான ஆண்கள் குடித்தபடி பழைய கதைகளைப் பேசியபடியிருக்க சிறார்களும் பெண்களும் சாப்பிடத் தொடங்கியிருந்தனர்.

பல விதங்களில் சமைக்கப்பட்ட இறைச்சி வகைகள், மீன் வகைகள், நூட்டிஸ், இடியாப்பம், புரியாணி, பிரைட் டைஸ்.... இன்னும் இவனுக்குப் பெயர் தெரியாத உணவு வகைகளால் ‘ஃபூஃவே’ நிறைந்திருந்தது.

கிறிஸ்மஸ் மரத்தினடியில் ஆண்களும் பெண்களுமாய் சோடியாய் இசைக்கேற்ப நடனமாடினர். மின்விளக்குகள் பல்வேறு வர்ண ஒளிகளை உமிழ்ந்தன.

பசியால் மயங்கி விடும் சிறார்களுக்கு உணவளிக்க குடித்து விருந்துண்டு நடனமாடிப் பணம் சேர்க்கிறார்களே! இக் கூட்டத்தில் தானுமொருவன் என்ற நினைப்பெழுதன் மீதே இவனுக்குப் வெறுப்பாயிருந்தது. நூட்டிஸ்லை கரண்டியால் எடுத்தவன் அதை வாயினுள் வைக்காமல் மீண்டும் கோப்பையினுள் இட்டான்.

4

“யங் மேன் வாட் ஆ யூ திங்கிங்” என்று மிஸ்ரர் அன்ரனிப்பிள்ளை இவனைப் பார்த்துக் கேட்டபோது, சிந்தனைகள் கலைய அவரைப் பார்த்துப் புன்னகைத்து சபையை நோக்கினான்.

மிஸ்ரர் பிரான்சிஸ் கணக்கறிக்கையை வாசித்து முடித்த களைப்பில் மேசைகளில் இருந்த ‘மினரல் வோட்டரை’க் குடித்தார். ‘கிளப்’பின் பணியாளர் மேசைகளில் போத்தல்களையும் கிளாஸ்களையும் அடுக்கத் தொடங்கினான்.

வருமதியாகவள்ள மிகுதிப் பணத்தை உடனடியாகச் சேகரிக்க வேண்டுமெனவும் இலாபமாய்க் கிடைக்கக்கூடிய ஆயிரத்து முந்நூறு ரூபாவுக்கான ‘செக்’கை மறுநாளே பதிவுத் தபால்மூலம் அதிபருக்கு அனுப்பி வைப்பதாக தலைவர் அலோசியஸ் மகிழ்ச்சி பொங்கச் சொன்னார். கூட்டத்திலிருந்தவர்கள் கரகோஷம் செய்தனர்.

இவனுக்கு தொடர்ந்தும் அங்கிருக்கப் பிடிக்கவில்லை. வெறுப்பாயிருந்தது. இவர்கள் இனிக்குடித்துக் கூத்தாடி வீடுகளுக்குத் திரும்பும் வரை இவனும் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், இளைய தலைமுறையினரிடம் ஒத்துப்போகும் தன்மை, சமூக இசைவாக்கம் என்று... பல விடயங்கள் அற்றுப் போய்விட்டதாக ஆங்கிலத்தில் புலம்புவார்கள்.

இவன் தலையை மேற்குத் திசையை நோக்கித் திருப்பி நீச்சல் தடாகங்களை வேடிக்கை பார்க்கத் தொடங்கினான்.

தமிழில் இனங்கியத் திறனாய்வியல்

(அடிப்படைகள் - வரலாறு - புதிய எல்லைகள்)

- கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

தோற்றுவாய்

‘திறனாய்வு’ என்ற சொல் தகுதியை மதிப்பிட்டறிதல் என்னும் பொருள் தருவது என்பதும் விமர்சனம் என்ற ‘வட சொல்’ லுக்குரிய பொருளில் தமிழில் வழங்கி வருகின்றதென்பதும் பொதுவாக அறியப்பட்ட செய்திகளாகும். தமிழிலக்கியத் துறையில் இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற

தொடரை உருவாக்கியளித்தவர் தமிழ் மூழறினராகத் திகழ்ந்த பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் ஆவார். அவர் 1948ஆம் ஆண்டிலே சிலப்பதிகார ரசனை என்ற நூலுக்கு எழுதிய அணிந்துரையிலே ‘இலக்கியத் திறனாய்வு’ என்ற சொல்லாக்கத்தை உருவாக்கிக் கையாண்டவர் என்பதும் தொடர்ந்து, தமது இலக்கியக்கலை என்ற நூலிலும் இதனை அவர் பயன்படுத்தினார் என்பதும் பேராசிரியர் முனைவர் டாக்டர் க. பஞ்சாங்கம் அவர்கள் தரும் ஆய்வுத் தகவல்களாகும். (நூல்: தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு- 4 ஆம் பதி. 2007 ப. 12). அ. ச. ஞானசம்பந்தனாரின் சமகாலத்தவரான பேராசிரியர் மு. வரதராசனாரும் இலக்கியம் தொடர்பான தமது எழுத்துகளில் விமர்சனம் என்ற சொல்லுடன் திறனாய்வு என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்தி வந்துள்ளார் என்ற தகவலையும் பேராசிரியர் க. பஞ்சாங்கம் அவர்கள் மேற்கட்டிய தமது நூலில் தந்துள்ளார். இவ்வாறு வழக்கில் வந்த இச்சொல் வரலாற்றில் நிலைத்துவிட்டது. இச்சொல் குறிக்கும் பொருண்மையை மையப்படுத்திய சிந்தனைத் தொடர் இது.

‘இலக்கியத் திறனாய்வு’ என்ற செயன்முறையானது இலக்கிய ஆக்கங்களின் நிலைப்பேற்றை தீர்மானிப்பது ஆகும். அது புறநிலையாக நின்று நடுநிலைப்பாங்குடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். அவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படும் இச் செயற்பாடானது முதலாவது நிலையில், குறித்த இலக்கிய ஆக்கத்தின் தகுதியை இனங்கண்டு, வரலாற்றில் அவ்வாக்கத்துக்குரிய இடத்தை தீர்மானிப்பதோடு வாசகருக்கு (அதாவது சமூகத்திற்கு) அவற்றை விளக்கியுரைக்கின்றது. இவ்வாறு விளக்கியுரைக்கும் செயற்பாட்டிலே அது, படைப்பாளியின் ஆளுமையை இனங்காட்டுவதோடு அவ்வாளுமையின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகளையும் முன்வைக்கின்றது. அத்துடன் வாசகருடைய கொள்திறன் - கவைத்திறன் - வளர்வதற்கான ஆலோசனைகளையும் வழங்குவதாக அது

அமைகின்றது. நிறைநிலையில் மேற்கொள்ளப்படும் இலக்கியத் திறனாய்வுச் செயற்பாட்டின் பொது இலக்கணம் இதுதான். இவ்வாறு நிறைநிலையில் மேற்கொள்ளப்படும் திறனாய்வுகள் இலக்கிய வளர்ச்சியை நெறிப்படுத்தி அதன் மூலம் ‘சமூக-பண்பாட்டு’ அம்சங்களைச் செப்பனிட்டு முன்னெடுப்பதான பணியையும் ஆற்றுகின்றன.

திறனாய்வு என்ற சொல்லின் வரலாறு அதன் செயன்முறையின் இயல்பு மற்றும் பயன்பாட்டுநிலை என்பன தொடர்பான பொதுக் குறிப்புகள் இவை.

இவ்வாறான இலக்கியத் திறனாய்வுச் செயற்பாட்டிற்கான அணுகுமுறைகள் மற்றும் அளவுகோல்கள் என்பவற்றை நல்கும் கோட்பாட்டுத் தளங்களாக அமைப்பவை ‘இலக்கியக் கொள்கைகள்’ எனவும் ‘திறனாய்வுக் கொள்கைகள்’ எனவும் இருவகைப்படுவன. ‘இலக்கியக் கொள்கைகள்’ எனப்படுவன இலக்கியங்களின் உருவாக்கத்துக்கு அடிப்படையான கருத்து நிலைகள் ஆகும். இலக்கியத்தின் இயல்பு அதன் கட்டமைப்பு முறைமைகள் மற்றும் பயன்பாட்டுநிலைகள் முதலியனவாக படைப்பாளியும் இலக்கிய சமுதாயத்தினரும் கொண்டுவள கருத்துநிலைகளே இலக்கியக் கொள்கைகள் எனப்படுகின்றன. இக் கொள்கைகளே இலக்கியப்படைப்பொன்றுக்கு வடிவம் நல்குகின்றன. இக்கொள்கைகளின் தளத்தில் உருவாக்கம் பெற்ற இலக்கியத்தின் தகுதியை மதிப்பிடுவதற்கான அணுகுமுறைகள் மற்றும் அளவுகோல்கள் என்பனவே ‘திறனாய்வுக் கொள்கைகள்’ எனப்படுவனவாகும். நிறை நிலையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு இலக்கியத் திறனாய்வுச் செயன்முறையானது மேற்படி இருவகைக் கொள்கைகளின் தெளிவுடனான அறிவுத்தளத்திலேயே கட்டமைக்கப்படுவதாகும்.

இவ்வாறாக, திறனாய்வுச் செயன்முறை மற்றும் அதன் அடிப்படையான கோட்பாட்டம்சங்கள் ஆகிய இருநிலைகளையும் உள்ளடக்கியதான திட்டப்பாங்கான விரிவுபெற்ற பொருட்பரப்பானது ‘இலக்கியத் திறனாய்வியல்’ என்ற பெயருடன் கல்விசார்ந்த ஒரு ஆய்வுத்துறையாக விளங்குகின்றது.

இவ்வாறான ஆய்வுத்துறை தமிழில் உருவாகி வளர்ந்துள்ள முறைமை எத்தகையது? என்ற வினாவை முன்னிருத்தித் தமிழின் இலக்கியத் திறனாய்வியற் பரப்பு முழுவதையும் தொகுத்து நோக்கிச் சில மதிப்பீட்டுக்குறிப்புக்களை முன்வைப்பதே இக்கட்டுரைத் தொடரின் நோக்கமாகும். இவ்வாறு நோக்குவதற்குக் காரணம் அமைந்த முக்கிய அம்சமொன்றைச் சுருக்கமாகவேனும் இங்கு முதலில் சுட்டுவது அவசியம் எனக்கருதுகிறேன். அந்த அம்சம் ‘திறனாய்வுச் சூழலின் தேக்கநிலை’ ஆகும்.

திறனாய்வுச் சூழலின் தேக்கநிலை

தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் - குறிப்பாக ஈழம், தமிழகம் மற்றும் புகலிட நாடுகள் ஆகியவற்றின் தமிழிலக்கியச் சூழல்களில் இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற செயன்முறையானது ஒரு 'தேக்கநிலை' எய்திவருகின்றது என்பது கடந்த பல ஆண்டுகளாக பலராலும் அவ்வப்போது உணரப்பட்டுள்ளது. சிலர் இதனை வெளிப்படையாகவே எடுத்துரைத்துள்ளனர். இத்துறை சார்ந்து இயங்கிநிற்பவன் என்ற வகையில் நானும் பலகாலமாக இதனை உணர்ந்துள்ளேன்.

இங்கே சுட்டப்படும் தேக்கநிலைக்காரணிகள் இருநிலைகளில் புலப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்று, திறனாய்வு சார்ந்த செயற்பாடுகளின்பல, 'கருத்தாமூழ்நிலையிலான அபிப்பிராயங்களைக் கவனம் புழப்பாடுதல் அல்லது குற்றங்குறை சுட்டுதல்' என்ற செயன்முறைகளாகவும் மட்டும் அமைந்துவிடுகின்றமையாகும். மற்றொரு காரணி, திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் தொடர்பாக நடைபெறும் கருத்தாழமிக்க விவாதங்களின்றி பெரும்பான்மையான இலக்கியவாதிகள் - படைப்பாளிகள் மற்றும் திறனாய்வுச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவோர் ஆகியோருட் பலர் - அந்நியப்பட்டு நிற்கின்றமையாகும்.

இவற்றுள் தேக்கநிலையின் முதலாவது காரணியானது இலக்கிய வெளியீடுகளை மையப்படுத்தி மேடைகளில் நிகழ்வனவாகிய 'ஆய்வுரை' மற்றும் இதழ்களில் பதிவாகும் 'மதிப்புரை' ஆகியவற்றிற் புலப்படுவதாகும். இவ்வரைகள் திறனாய்வுச் செயன்முறை சார்ந்தனவையாகும். ஆனால் இவற்றை நிகழ்த்துவோருட்பலர் திறனாய்வாளருக்குரிய பொறுப்புணர்வுடன் கொள்கைகளின்பெரிவுடன் இம்முயற்சிகளை மேற்கொள்வதில்லை. இம்முயற்சிகளை மேற்கொள்வோரிற் பலருக்கும் தத்தம் பல்வேறு பணிகளுக்கு மத்தியில், இலக்கிய ஆக்கங்களை முழுமையாக வாசிக்க வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. வாசிக்கமுடிந்தாலும் அவ்வாக்கங்களின் தகுதி அல்லது தகுதியின்மைபற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்கவும் அத்துறைசார் புலமையாளர்களுடன் கருத்துப்பரிமாற்றங்களை நிகழ்த்தித் தெளிவு பெறவும் சந்தர்ப்பங்கள் கிட்டுவதில்லை. இந்நிலையில் அபிப்பிராயம் என்ற வகையில் பாராட்டாக அல்லது கண்டனமாகச் சில விடயங்களைச் சுட்டுவதோடு தமது கடமையை அவர்கள் நிறைவுசெய்து கொள்கிறார்கள்.

இவ்வாறான சூழல் தொடர்பாக குறிப்பாக, திறனாய்வுகளை நூல் வெளியீட்டு மேடைகள் புகழ்பாடும் மேடைகளாகியுள்ளதன் அவலநிலை தொடர்பாக **ஞானம்** இதழொன்றில் (ஜூலை 2006) ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய கூற்றுகள் சில ஆசிரியரின் மொழியிலேயே இங்கு முனைவைக்கப்படுகின்றன.

"இந்த நூல்வெளியீட்டுவிழாக்களுக்குச் சென்றாலோ சலிப்புத்தான் ஏற்படுகிறது.

.....நூல் விமர்சனம் என்ற பெயரில் நிகழும் அளவுக்குமீறிய புகழரைகளும் புனைவுரைகளும் கவலையைத் தரும்படி இருக்கின்றன."

"நூல் விமர்சனத்தினை யார் செய்வது என்ற விவஸ்தையே இல்லாத விமர்சன உரைகள் 'எடுப்பார்கைப்பிள்ளையாக' மாறியிருக்கும் ஒரு நிலையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது"

"தகுதிவாய்ந்த, தகுதியற்ற நூல்கள் வெளிவரும்போது அவற்றை நேர்மையான முறையில் இனங்காட்டுவது விமர்சகர்களின் கட்டாயக் கடமை. நேர்மையான விமர்சகர்களும் விமர்சனங்களும் தோன்றாதவரை நமது

நாட்டின் படைப்பிலக்கியம் உயர்வடையும் என எதிர்பார்க்கமுடியாது." (பக் 1-3)

பொறுப்புள்ள ஒரு இதழாசிரியரின் இக்கூற்றுகள் மேலே நான் சுட்டிய அவதானிப்புக்களின் ஒரு பகுதியை உறுதிசெய்கின்றமை வெளிப்படல.

இலக்கியத் திறனாய்வுச் செயற்பாட்டைக் கொள்கைத் தெளிவுடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் மேற்கொள்ளக் கூடிய பலர் தமிழ்ச் சூழல்களில் உளரெனினும் அவர்களிடமிருந்தும் கூட முழுமையான திறனாய்வுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியாத நிலை நம்மிடத்தில் உளது. காரணம் அவர்களுட்பலர் தத்தமக்கெனச் சிறப்பான ஈடுபாடுள்ள துறைகளில் ஆழமான ஆய்வுகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதன் காரணமாகத் தொடக்கத்திலேயே மறுத்துவிடுகின்றனர். அவ்வாறன்றி ஒப்புக் கொள்பவர்கள் கூட தத்தமக்கென 'அணிகள் சார்ந்து (குழுமனப்பான்மையுடன்) செயற்படுபவர்கள் என்பதால் நடுநிலையான ஆக்கமான திறனாய்வுரைகளை அவர்களிடமிருந்து பெறமுடிவதில்லை என்ற கவலையைப் படைப்பாளிகள் பலர் தெரிவித்துவருகிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் விட முக்கியமானதும் அடிப்படையானதுமான ஒரு அம்சம் இலக்கிய அறிமுகக் களங்களான மேடைகளும் இதழ்களும் விரிவான ஆழமான திறனாய்வுகளை மேற்கொள்ள வாய்ப்பளிப்பதில்லை என்பதாகும். அதிகட்சம் 20 நிமிடங்கள் என வரையறுக்கப்படும் மேடைவாய்ப்புகளில் (சில மேடைகளில் 15 நிமிடங்கள்) குறித்த ஓர் ஆக்கம்வற்றி ஆழமாகவும் முழுமையாகவும் திறனாய்வுரை நிகழ்த்தி நிறைவுசெய்வது மிகவும் சிரமமானது.

பெரும்பாலான இதழ்களில் குறித்த ஒரு ஆக்கத்துக்கான மதிப்புரைக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு பக்கங்களுக்கு மேல் இடம் கிடைப்பதில்லை. இதனால் மதிப்புரைகள் என்பனவாக அமையவேண்டிய பல திறனாய்வுக்குறிப்புகள் நூல் அறிமுகம் என்ற வாமனாவதாரம் எய்திவிடுகின்றன.

மேற்கட்டிய இரண்டாவது காரணி - அதாவது இலக்கியத் திறனாய்வு தொடர்பான கோட்டாட்டுநிலை விவாதங்களின்றி சராசரி இலக்கியவாதிகள் அந்நியப்பட்டு நிற்கும் நிலை - பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு தமிழின் கடந்த முப்பதாண்டுகளின் இலக்கியத் திறனாய்வியல் வரலாற்றை சற்று நுனிந்து நோக்க வேண்டும்.

ஏறத்தாழ 1980 வரையான நவீன தமிழிலக்கிய திறனாய்வியற் சூழலில் "அழகியலா? அல்லது உள்ளடக்க அம்சமா?" என்ற இருதுருவநிலைசார்ந்த வினாக்களை மையப்படுத்திய விவாத நிலையே நிலவிவந்தது. இலக்கிய ஆக்கமொன்றை அநுபவத்தின் பதிவு என்ற நிலையிலே அணுக வேண்டும் என்பது அழகியலாளரின் பொதுவான நிலைப்பாடாகும். அவ்வாக்கம், சமூகத்தின் பிரச்சனை மையங்களை இனங்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளதா என்ற வகையில் நோக்குவது உள்ளடக்க வாதிகளின் அணுகுமுறையாகும்.

முறையே, தூய அழகியல்வாதிகள் மற்றும் மார்க்ஸிய சிந்தனையாளர்களிடையே நிலவிவந்த விவாத நிலை இது. இந்த விவாத நிலையைத் திசைதிருப்பி 'சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த ஆளுமை' என்றவகையில் மொழியியல் மற்றும் உளவியல் முதலான சிந்தனைத் தளங்களை நோக்கி இட்டுச்செல்வதான முயற்சிகள் 1980களின் தொடக்கமுதல் உருவாயின. இக்காலப்பகுதியிலிருந்து தமிழில் அறிமுகமாகிவந்த அமைப்பியல் (ஸ்ட்ரக்ஷரலிஸம்), பின் அமைப்பியல் (போஸ்ட் ஸ்ட்ரக்ஷரலிஸம்), மற்றும் பின்

நவீனத்துவம் (போஸ்ட் மொடேனிஸம்) ஆகிய புதியவகைகளான இலக்கியதிறனாய்வியல்சார் சிந்தனைகளும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய பார்வைகள், அணுகுமுறைகள் எனத்தக்க வகையில் தமிழ்ச் சூழலில் அடிபதித்த பலவேறு இஸ்ங்களும் ஏற்படுத்திய திசைதிரும்பம் இது.

இவ்வாறான புதுவகைகளை மையப்படுத்தி தமிழ்ச் சூழலில் குறிப்பாகத் தமிழக இலக்கியச் சூழலில் கனதியான விவாதங்கள் கடந்த 30 ஆண்டுகளில் நடைபெற்றுள்ளன. “மேற்படி புது வரவுகளின் தகுதிப்பாடு யாது? தமிழ் இலக்கியச் சூழலுக்கு இவை பொருந்தக் கூடியவையா? அவசியமானவை தாமா?” முதலான வினாக்கள் இவ்விவாதங்களின் மையப் பொருண்மைகளாக அமைந்தன. இத்தகு விவாதங்களை குறிப்பாக மார்க்ஸிய வாதிகளே அதிகம் நிகழ்த்தியுள்ளனர்.

கடந்த சமார் இருபது ஆண்டுகளில் தமிழகச் சூழலில் நடைபெறுவந்துள்ள இவ்வகை விவாதங்கள் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வியலுக்குப் புதிய வளம் சேர்த்துள்ளன என்பதை முதலில் நாம் இங்கு கருத்திற் கொள்ளவேண்டியது அவசியம். ஆனால் அதேவேளை மேற்படி புதிய சிந்தனைகள் மற்றும் அவைதொடர்பாக நிகழ்ந்துள்ள விவாதங்கள் என்பவற்றின் பலபலன்கள் தமிழ்ச் சூழலின் பெரும் பாண்மை இலக்கியவாதிகளிடம் உரியவாறு சென்று சேரவில்லை என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது. இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவதானால் நமது சமகால படைப்பாளிகள் மற்றும் திறனாய்வுச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவோர் ஆகியோருட் பலர் மேற்கூடிய சிந்தனைகள் சார் விவாதங்களிலிருந்து அந்நியப்பட்டு நின்றனர் - நிற்கின்றனர் என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிவதாகும். இவர்களுள் ஒரு சாரார் இவற்றைப்பற்றிக் கவனம் செலுத்தாமலே அலட்சியப்படுத்தி நிற்பவர்கள், இன்னொருசாரார் வெளிப்படையாகவே இவற்றைக் கண்டித்து ஒதுக்குவார்கள்.

இந்நிலைமைக்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். இவற்றுள் முக்கியமானதும் அடிப்படையானதுமான காரணம், மேற்கூடிய பல்வேறு புதிய சிந்தனைகளுக்கும் அவை தொடர்பில் நிகழ்ந்துள்ள விவாதங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த - இப்பொழுது வரை கூட பயன்படுத்தப்பட்டுவருகின்ற - மொழி நடை ஆகும். உயர்நிலை ஆய்வுகளில் பயன்படுத்துவதான கட்டிடுக்கமான மொழிநடையிலேயே மேற்படி புதுவரவான அமைப்பியல் முதலிய இஸ்ங்கள் பலவும் தமிழில் அறிமுகமாயின. மொழியியல், மற்றும் மெய்யியல் படித்தவர்களும் மட்டுமே ஓரளவாவது புரியக்கூடியதான கலைச்சொற்கள் இவற்றில் மிகுதியாகப் பயின்றன என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இதனால், இவற்றை வாசித்தறிய முயன்ற பலருக்கு தொடக்கத்திலேயே இவை சலிப்பை ஏற்படுத்தின. இவை தொடர்பான விவாதங்களில் ஈடுபட்டோரும் கிட்டத்தட்ட இதேவகை மொழிநடையையே பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் - படுத்துகின்றனர். மேற்கூடிய அந்நியப்பாட்டிற்கான முக்கிய அடிப்படை இது. மேற்குறித்த வகையான சிந்தனைகளின் அருட்டுணர்வில் உருப்பெற்றுள்ள சில படைப்புகள் கூட - குறிப்பாக தமிழகத்தின் முக்கிய இலக்கியவாதிகளான தமிழலவன் மற்றும் கோணங்கி முதலியவர்களின் சில படைப்பாக்கங்கள் சராசரி வாசகருக்குப் புரியாதநிலையில் - அந்நியப்பட்டு நிற்கின்றன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. (மேற்கூடிய தமிழலவன் அவர்களே அமைப்பியலைத் தமிழ்ச் சூழலுக்கு 1980களில் அறிமுகம் செய்தவராவார்.)

சமகாலத் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வுச் சூழலின் தேக்கநிலை தொடர்பான சில விளக்கங்கள் மேலே முன்வைக்கப்பட்டன. இவ்வாறான தேக்கநிலை உடைத்தெறியப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதிலும் சமகாலத் திறனாய்வியலானது செயன் முறையிலும் கோட்பாட்டுத் தளங்களிலும் புதுவேகத்துடன் இயங்கவேண்டும் என்பதிலும் தமிழ் இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் கருத்துவேறுபாடுகளுக்கு இடமிருக்கும் என நான் கருதுவில்லை.

தமிழின் இலக்கியத் திறனாய்வானது விரிவான தளங்களில் பொறுப்புணர்வுடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் எனக் கருதுவதற்கு அடிப்படையான வேறு இரு முக்கிய ‘சூழல்சார் காரணிகளையும் இங்கு கவனத்துக்கு முன்வைக்க விரும்புகிறேன். அவற்றுள் ஒன்று, கடந்த பல ஆண்டுகளாக வழங்கப்பட்டுவரும் இலக்கிய விருதுகள் மற்றும் பரிசுகள் என்பன கட்டமைத்துள்ள மாயத் தோற்றமாகும். இன்னொன்று, ‘கணிப் பொறி’ச் சாதனத்தின் பயன்பாட்டுநிலைகளில் ஒன்றான ‘பதிவிறக்க’ (டௌன்லோடிங்) வாய்ப்பின் எதிர்விளைவு ஆகும்.

விருதுத் தேர்வுகள் கட்டியெழுப்பி வந்துள்ள - கட்டியெழுப்பி வருகின்ற மாயத் தோற்றம்

இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கான விருதுகள் மற்றும் பரிசுகள் என்பவை நடுநிலைப் பண்புணான திறமையின் அடிப்படையில் ஒப்பியல் பார்வையில் பொறுப்புணர்வுடன் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியவை ஆனால் நடைமுறையிலே இவ்வகைத் தேர்வுகள் பலவும் அப்படி அமைவதில்லை. அதிகார பீடங்களின் தனிப்பட்ட விருப்பு - வெறுப்புக்களுக்கும் சூழ்மண்பான்மைகளுக்கும் ஏற்பவே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. இவ்வகை சாகித்திய மண்டலப்பரிசு, இந்திய சாஹித்ய விருது முதலியனவாக அரசு சார்பாக ஆண்டுதோறும் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ள விருதுகளிற் பல அவ்வவ்வாண்டுகளின் தகுதிவாய்ந்த ஆக்கங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதும் அதிகார சார்பான சிலரின் சாதாரண ஆக்கங்களுக்கே கிடைத்துவந்துள்ளன என்பதும் தமிழ் இலக்கிய உலகம் அறிந்துள்ள பொதுவான செய்திகளாகும். அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் பரிசுத்தேர்வுகள் பலவற்றில் அதிகாரச் சார்பு என்பதற்குப் பதிலாக குழுமண்பான்மை ஆதிக்கம் செலுத்திவருகின்றமை வெளிப்படையானது. இவ்வாறான நிலைகளால் தரமான ஆக்கங்கள் ஒதுக்கப்படுவதும் தகுதியற்றவை முன்னிலைப்படுத்தப் படுவதுமான நிகழ்வுகள் வரலாறுகள் ஆகிவிட்டன. இவ்வாறு தகுதியற்றவை விருது பெறும் நிலை அண்மைக்காலங்களிலே மிக அதிகரித்து வருகிறது. குறித்த விருதுகளைப்பெறுவதற்காக ஒவ்வொன்றும் இலக்கியவாதிகள் மேற்கொண்டுவந்துள்ள தரமற்ற அணுகுமுறைகள் பற்றி ஞானம் உட்பட சமகாலத் தமிழிலக்கிய இதழ்கள் பல அவ்வப்போது ‘வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிவந்துள்ளன.

தரமற்ற ஆக்கங்கள் விருதுகளுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுதல் என்பது ஒரு மாயத்தோற்றமாகும். திறனாய்வியல் என்ற தகுதிகாண் செயன்முறைக்குச் சவாலாக பொய்மையான தோற்றமொன்றை இவ்வகை விருதுகள் கட்டியெழுப்பி வந்துள்ளன என்பது வெளிப்படையானது. திறனாய்வுத்துறையில் ஈடுபாடுகொண்டோர் புது வேகத்துடன் செயற்பட்டு இந்த மாயகற்பிதங்களை முறியடிக்க முன்வரவேண்டும். இதற்கு முதற்படியாக அவர்கள் சமகால இலக்கிய வெளியீடுகள் தொடர்பான முறையான திட்டப்பாங்கான திறனாய்வுக்

கருத்துக்களைத் துணிவுடன் முன்வைத்துத் தகுதியானவற்றை இனங்காட்ட வேண்டும். இவ்வாறான விழிப்புணர்வும் செயல்வேகமும் இன்றைய காலத்தின் கட்டாயமாகிறது.

பதிவிறக்கப் (டௌன்லோடிங்) வாய்ப்பின் எதிர்விளைவு

கணிப்பொறியின் பதிவிறக்கத் தொழில்நுட்பமானது ஓர் அறிவுச்சாளரம் என்ற வகையில் மிகுபயன் விளைவித்து வருவது வெளிப்படலாம். தமிழ்க் கல்விச் சமூகம் இதனை நன்குணர்ந்துள்ளது என்பதால் இதுபற்றி விரித்துப் பேச வேண்டுவதில்லை. இங்கே எதிர்விளைவு எனச் சுட்டப்படும் அம்சம் பிற மொழிகளிலிருந்து பதிவிறக்கம் செய்யப்பட்டு சிற்சில மாற்றங்களுடன் மூலம் கட்டாமலே புதுவகைப் படைப்புகளைத் தருவதற்குள்ள வாய்ப்பாகும். இவ்வகை முயற்சிகள் ஒருவகையில் இலக்கியத் திருட்டு என்ற வகை சார்ந்தது. கணிப்பொறிசார் பதிவிறக்க முறைமை பயன்பாட்டுக்கு வருவதற்கு முன்பே பிறமொழிகளிலிருந்து திரும்பும் முயற்சிகள் தொடங்கி விட்டன. ஆனால் இப்பொழுது அவ்வகை முயற்சிகள் அசுரகதியில் நிகழத் தொடங்கிவிட்டன. தமிழகச் சூழலில் அண்மைக்காலங்களில் பெருந்தொகையான ஆக்கங்களைத் தந்துவரும் படைப்பாளிகள் சிலரை 'டௌன்லோடிங் எழுத்தாளர்கள்' என எள்ளிநகையாடும் போக்கு அண்மையில் உருவாகியுள்ளமை இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது.

மேற்கூட்டியவாறான 'பதிவிறக்க' எழுத்தாக்கங்கள் அதிகரிக்கும் போது தமிழ் இலக்கியச் சூழலானது அவற்றை உரியவாறு கண்காணிக்கவும் வரலாற்றில் அவற்றிற்குரிய இடத்தைத் தீர்மானிக்கவும் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

தமிழின் இலக்கியத் திறனாய்வுச் செயன்முறையானது விரிவான தளங்களில் பொறுப்புணர்வுடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதற்கும் அதற்கேற்ற வகையில் அதன் பார்வைகளும் கோட்பாட்டம்சங்களும் தொடர்பான சிந்தனைகள் விரிவும் வளர்ச்சியும் எய்தவேண்டும் என்பதற்குமான அடிப்படைகள் சில இதுவரை மேலே நோக்கப்பட்டன. இவற்றுக்கான தூண்டுதலை இலக்கியவாதிகளுக்கு ஏற்படுத்தும் ஒரு ஆர்வமுயற்சியாகவே இச்சிந்தனைத் தொடர் இங்கு தொடங்கப்படுகின்றது.

பண்டைய திறனாய்வு மரபுகளையும் உள்ளடக்கிய தொகுநிலைப் பார்வை

இவ்வாறான முயற்சியை மேற்கொள்ளும் போது எங்கிருந்து தொடங்குவது என்ற வினா எழுந்தபோது, சமகாலத்தை மட்டும் மையப்படுத்தாமல் பண்டைய தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு மரபுகளையும் உள்ளடக்கிய பார்வையாக அமைந்தால் இச்சிந்தனையோட்டத்தில் ஒரு முழுமை ஏற்படும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. இவ்வாறு கருதியதற்கான முக்கிய காரணி நவீன திறனாய்வியல் சூழலில் இயங்க வேண்டியவர்கள் தமிழரின் திறனாய்வு மரபுகள் பற்றிய தெளிவான பார்வைகொண்டவர்களாகவும் திகழ வேண்டும் என்பதேயாகும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டகால வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி கொண்டதாகத்திகழும் தமிழ் இலக்கிய மரபானது தனக்கெனச் சிறப்பான திறனாய்வுப் பாரம்பரியங்களையும்

கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்பாரம்பரியங்கள் சார்ந்த கருத்துநிலைகள் மற்றும் செயன்முறைகள் என்பன 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை திறனாய்வியல் என்ற ஒரு தனி ஆய்வுமுறையாக உருவாக்கம் பெற்றிருக்கவில்லை என்பது நாம் இங்கு கருத்துக் கொள்ளவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றம்சமாகும்.

பண்டைத் தமிழ் மரபிலே இலக்கியத் திறனாய்வு தொடர்பாக, நிலவிவந்த கருத்து நிலைகள் - குறிப்பாக இலக்கியக் கொள்கைசார் கருத்தாக்கங்கள் - இலக்கண மரபின் ஒரு கூறான 'பொருளிலக்கணம்' என்ற வகைமைக்குள் அமைந்திருந்தன. மொழியின் 'எழுத்திலக்கணம்' மற்றும் 'சொல்லிணக்கணம்' என்பன போல 'இலக்கியத்தின் இலக்கணம்' என்றவகையில் 'பொருளிலக்கணம்' முறைமை பண்டைய தமிழில் உருவாகியிருந்தது. இதற்கான தொன்மையான சான்றாக எமக்குக் கிடைப்பது கி. பி. 5ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதான தொல்காப்பியம் என்ற இலக்கண நூலின் 'பொருளதிகாரம்' என்ற பகுதியாகும். இது இலக்கியத்தின் கட்டமைப்புக் கூறுகளான உள்ளடக்கம், உணர்த்துமுறை, உருவம் மற்றும் பயன்பாட்டுநிலை முதலியன தொடர்பாக அக்காலப்பகுதியில் நிலவிவந்த கருத்துக்களின் பதிவாகும். மேற்படி தொல்காப்பியப் 'பொருளதிகாரம்'ானது இன்றைய நோக்கிலே பண்டைத் தமிழரின் 'கவிதைப்பியல்' எனக் கணிக்கப்படுவதாகும்.

தொல்காப்பியத்துக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் மேற்படி 'பொருளிலக்கணம்' என்ற வகைமையானது பல கூறுகளாக - பாட்டியல், யாப்பியல் மற்றும் அணியியல் முதலிய பெயர்களில் தனித்தனி இலக்கண முறைமைகளாக - விரிவுபெற்று வளர்ந்துவந்தன என்பதே வரலாறு.

பண்டைத் தமிழ் மரபிலே ஒரு ஆக்கத்தின் தகுதிகாண்பது தொடர்பாக நிலவிவந்துள்ள செயன்முறைகள் தொடர்பான பலசெய்திகளும் சான்றுகளும் உள.

இறையனார் களவியல் என்ற இலக்கண நூலுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளை உருத்திரசன்மன் என்ற ஊமைப்பிள்ளை தகுதிக்கண்ட முறைமை, கம்பராமாயணம், கந்தபுராணம் முதலிய பலநூல்கள் அரங்கேறும் நிலைகளில் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் முதலியனவாக வழங்கிவரும் கதைகள், பாயிரம் மற்றும் சாற்றுக்கவி முதலிய பெயர்களிலான சான்றுகள் முறைமைகள், இலக்கிய - இலக்கண ஆக்கங்களின் பொருண்மைகளை விரித்துணரக்கும் வகையில் உருவான உரைகள் மற்றும் திருக்குறளின் 'விடர்சன இரத்தின மாலை' என்ற கணிப்பைப் பெற்றுள்ள திருவள்ளுவமாலை என்ற ஆக்கம் முதலியன இவ்வகைகளுக்கான முக்கிய எடுத்துக்காட்டுகளாகும். (இத்தகையவை தொடர்பான விரிவான செய்திகள் மற்றும் ஆய்வுக் குறிப்புகள் பின்னர் முன்வைக்கப்பட்டவுள்ளன.)

ஏறத்தாழ 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரையான வரலாற்றுப் போக்குத்தரும் காட்சி இதுதான். அக்காலப்பகுதியை அடுத்தே இலக்கியத் திறனாய்வியல் ஒரு தனி ஆய்வுத்துறையாகத் தமிழில் உருவாகத் தொடங்குகிறது. மேற்கூட்டிய பண்டைய சான்றுகளுடாகப் புலப்படும் தமிழரின் தொன்மையான திறனாய்வியல் அம்சங்களையும் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் ஒரு ஆய்வியல் என்ற வகையில் உருவாகி வளர்ந்த திறனாய்வியல் அம்சங்களையும் தொகுத்துநோக்கி, அவற்றினூடாகப் புலப்படும் முக்கிய கூறுகளை விவாதிப்பதான அணுகுமுறையில் இந்த சிந்தனைத் தொடர் வளர்த்துச் செல்லப்பட்டவுள்ளது.

(தொடரும்)

ஆயிரம் தாள் மட்டும் தவிப்பாக அந்த குழிக்க உழிப்பைதான் தீண்டு கொள்முத்பது சீவ நிலை மலரின் அல்லுக்கு உலுக்கல். ஆடு அய்யாவு எண்ணில் பவீவலை. சீவ கணக்கள் அந்த இடத்தில் அலையாமல் தீண்டு விட்டு வேசமாக நடக்கத் திடுக்கிடார்.

வினா: அடைந்ததுமீ தனது மலரையி அர் சி. ஸ்ரீராத பித்திராயிவிருந்துமபுரின் தந்தைச் சொன்னார் கேட்டுக் கொள்முதது விட்டு உம் சிப்பலக் கொள்ளார் :- "இ குழிக்கிடுக்கிரா!"

"அப்படிச் சூழக்கிடையல ஸ்ரீராத சீரானல் மட்டும்."
"ஒரு சீரானல் சூழக்கிடையே உள்குப்பேயலுமலரிடும்."
தாய் அ உள்குப்பேயுத்தப்படுவதாக அது சிப்பலக் திணைக்கார். சவால் விடுவல் குழிவல் கொள்ளார் :- "ஒரு யாள் சதுரவ அழந்தீராயுமீ எனக்குப் போலக் காது."

உம் சிப்பலத் ஒரு வார்த்தை பதில் பேசவில்லை. பூசு கணங்கலில் விவாயம் இக்கணம் பற்றிச் சிறு வயதில் வேடிக்குத் கதைகளைப்பற்றி கற்பனையில் ஸ்ரீராதார்.

அப்படிப்பட்ட உயர் வற்றில் கொண்டுமின் விளக்கக் குணத்தது விட்டுக் கட்டவில் மலரையிவல் அருளில் சாய்ந்தார். திடமே "தனது தந்தையுடைய தங்கத்தைத் தகுபாவம் நீ அளக்க தயிற் செயல் விட்டாயுமீ" என்று சொன்ன உம் சிப்பலத் சீட்டுத் துக்கத்தாய் "நாளைக்குப் போம். துக்க செயல் விடாமல் பிடித்துக் கொள்" என்றார்.

அப்படிவந்த வெட்டாய் விட்டார். கவலைபட "என்று அளக்க கண்டுபிடிப்பது?" என்றார்.

"அந்த வழியில் உள்ளால் கவலைமாரும். பிடித்து விட்டுக்குக் கொண்டு வர துக்கம் தருமலவு நாம் அளவுப் போக விடாமல் கவலத்துக் கொள்ளுமோம்."

"என்னால் அளக்க காணமுடியாது"

"தீர்மான முயிவின் கீழ்தான் ஆறுகளில் வசிக்கின்றார். திரிவாய தும் முயிவின் வேறாய்ப்புக்கு வந்து விடியும் வரை

விளையாடக் கிடுக்கின்றார். உமக்குப் பிடித்தபாவ இடமாக இருந்தால் தீர்நிமி வறகிடுக்கார். தானே அந்த குழிக்க உழிப்பைதான் அமுட உள்கணல் பாக்கமுடியும்."

அது சிப்பலத் தனது கவலை மலரையிவின் மார்பில் தடுவியை வந்தார். அந்த அளக்ககடம்பகொல்லமல்:- "நம் பணத்தாரர்களாகிவிடுமோம் ஒரு வெளிப்படு வாதமுமோம்"

"கொட்டித்துடன் தோத்து விடு"

"நாம் ஒரு வானொலியாளர்களோம்"

"ஒரு வெளிவானொலியாளர்களோம்"

"ஆவல் கருள் இயற்றுகொள்ளும்"

"உடைந்த கோதுவையக் காட்டுவாரத்ததயிர்க்கோம்"

"வெள்ளையப் பன்னம்பிடுகிடுமோம்"

உம் சிப்பலத் துறந்தது போல் சித்திரம். பக்கத்திப் பித்திருந்த அப்பிவலத், உள்குக்கு ஒரு குறான சிப்பல அளவாய்க்கித் தடுவியை" என்றார்.

கெட்டிக்கே போந்து வர் உம் சிப்பலத் சிவ கிசுக்கும் குழிவல் "ஒன்றே ஒன்றுதானா?" என்று கேட்டார்.

"உள்குக்கு துற அளவான வாக்வித் தடுகிடுமோம்" என்றார்.

சீவ கணக்கள் அளமறியாக திரந்த அது சிப்பலத் அவரிடம் கேட்டார்:- "என்னது துறந்த பெறுமாய்"

"முன்றுமாதங்களுக்குப் பிடி"

"அதுதான் அளக்குறந்தயாகத்தான் திரந்துக்"

"அவன் நிலைமீ கொன்றுவாய்ப்புக் கூடாது"

"அவன் பசியில் திரந்துக் கூடாது"

"அது துக்கு வந்தபாடு அழகான ஆவல் கள் இருக்க வேண்டும்"

"அவன் எந்த வேலையம் செய்கக் கூடாது"

"அவன் நிலைமீ கவலைமலர்தத் வேண்டும்"

"விடுக்காரனால் வாதைக் கேட்கும் நிலையில் துறன் திரந்துக் கூடாது"

"அவன் வளத்து ஒரு வயத்தியமாக வேண்டும்"

அவன் ஒரு சித்திரமாய்க் வேண்டும் என்பது எனது விழிப்பு"

"வலத்தியாக விழிப்பிடுவார் அளக்கு சட்டத்தரணியாக விருதிடுவாரா என்று அவளைக் கேட்டு முடிவு செய்தோம்"

அந்நேரத்திலே ஒருவரைப் பிடித்துக்குடும்பத்தனத்தனர் கேட்டார்:- "திரண்ட உயர் கண்ணால் செய்யப்பட்டபா?"

அவளுடைய கவலை தீர்ந்து விட்டு, சன் செய்கமேல் துற இருந்த முடிவாகிடுமே அது சிறந்த பெண் தீர்மான" என்றார்.

இதுவருக்கும் நடுவே மகிழ்ச்சி தழும்பும் ஆறான அளத்தி நிலவிப்பது. அது சிப்பலத் கட்டி வந்த துறான

மூடியிருந்த போர்வையை உதறினான். அவன் எழுந்து நின்ற போது உம் ஃபஹத் கேட்டான்: “உனக்கு என்ன வேண்டும்?”

“நான் இப்போது போகிறேன்.”

“எங்கு போக?”

“ஆட்டைப் பிடிக்க.”

“நாளை வரை பொறுத்திரு. இப்போது உறங்கு.”

ஒரு வித அவசரத்துடன் மின் விளக்கை எரிய விட்டுத் தனது உடையை அணிய ஆரம்பித்தான்.

“இன்றைக்கு அதைக் காண முடியாமல் போகலாம்.”

“அதை நான் தேடிப் பிடிப்பேன்.”

அவனது மஞ்சள் நிற இடுப்புப் பட்டியை அணிய உம் ஃபஹத் உதவிய வேளை அவளிடம் சொன்னான்:— “அதை ஒரு போதுமல் விடமாட்டேன்.”

தான் ஒரு துணிச்சலான கருமத்தை நிறைவேற்றப் போவதாக அவன் எண்ணிக் கொண்டான். தனது குத்துவாள அவனுக்குத் தேவை. வளைந்த முனையுள்ள மெலிதான ஆனால் மிகக் கூர்மையான குத்துவாள அது.

வீட்டை விட்டு வெளியிறங்கி மிக வேகமாக ஓடுங்கிய வழிப்பாதைக்கு வந்து சேர்ந்தான். ஆனால் அங்கு ஆட்டைக் காணவில்லை. அவனுக்கு அது பெரும் ஏமாற்றமாக இருந்தது. அந்த வழிப்பாதை வெறிச்சோடியிருந்தது. ஓடுங்கிய வழிப்பாதையின் இருமருங்கிலும் இருக்கும் வீடுகளின் யன்னல்களுடாக வெளிச்சம் எதுவும் கசியவில்லை. விளக்குகள் எல்லாமே அணைக்கப்பட்டிருந்தன.

அது ஃபஹத் தனது பின்புறமாகச் சுவரில் சாய்ந்து அசையாமல் அப்படியே நின்றிருந்தான். சற்று நேரத்தில் ஒரு சிறிய சத்தம் அவனது காதில் விழுந்தது. அதைத் தொடர்ந்து ஒரு குடிசை தள்ளாடியபடி சுவரில் முட்டிக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் தனது கரகரப்பான குரலில் “ஏய்.. நான் ஒரு மனிதன்...” என்று சத்தமிட்டபடி வந்தான்.

அது ஃபஹதை அண்மித்ததும் தனது தள்ளாட்ட நடையை நிறுத்தினான். பெரிதாக மூச்சு விட்டபடி திகைப்புடன் அது ஃபஹதைப் பார்த்தான். தடுமாற்றத்துடன் கேட்டான்:— “நீ இங்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?”

“நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்.”

குடிசை தனது நெற்றியைச் சுருக்கினான். முகத்தில் ஆர்வம் மின்னக் கேட்டான்:— “நானும் பெண்களை விரும்புகிறேன். அவளுடன் படுப்பதற்குக் கணவன் போகும் வரை காத்திருக்கிறாயா? அவன் போனதும் உனக்குக் கதவ திறப்பான் அல்லவா?”

அது ஃபஹதுக்கு அந்த வார்த்தைகள் வேதனையளித்தன. அவனுக்கு அருவருப்பாக இருந்தது. குடிசை தனது தொடர்ந்து கேட்டான்:— “அவன் அழகாக இருப்பானா?”

அது ஃபஹத் கோபத்துடன் கேட்டான்:— “எந்துப் பெண்?”

“நீ யாருக்காகக் காத்திருக்கிறாயோ அவள்.”

“போய் விடு.”

“நானும் உனக்குப் பங்காளியாக இருக்கிறேன்.”

அது ஃபஹதுக்குப் பொல்லாத கோபம் உண்டாயிற்று. இந்தக் குடிசை வந்து கலாட்டாப் பண்ணுவதால் ஆடு வராமல் விட்டுவிடுமோ என்று பயந்தான். கடும் சீற்றத்துடன் அவனைப் பார்த்துச் சொன்னான்:— “போய்விடு இங்கிருந்து... இல்லாவிட்டால் உன் மண்டையைப் பிளந்து விடுவேன்.”

குடிசை எப்பம் விட்டபடி கோபாச்சரியத்துடன் கேட்டான்:— “நீ எனக்குச் சொல்கிறாயோ? யார் நீ?” சற்று அமைதியடைந்து பின்னர் மீண்டும் சொன்னான்:— “வந்து எனது மண்டையை உடைத்துப் பார்... வா...”

அது ஃபஹத் சொன்னான்:— “போய்விடு... உனது மண்டையை உடைக்கும் அவசியம் எனக்கு இல்லை.”

குடிசை கோபத்துடன் சொன்னான்:— “இல்லை... இல்லை... வந்து என் மண்டையை உடை.” பின்னால் நகர்ந்து ஒரு வகைக் களிப்புடன் மீண்டும் சொன்னான்:— “நான் உன்னைச் சல்லடையாக்குவேன்.” சொல்லிக்கொண்டே தனது பைக்குள் கைவிட்டு நீளமான ஒரு குத்துவாளை வெளியே எடுத்தான்.

அது ஃபஹதின் கை விரைவாக அவனது இடுப்புப் பட்டியை நோக்கி நகர்ந்தது. தனது குத்துவாளை வெளியே எடுத்தான். குடிசை வேகத்துடனும் எச்சரிக்கையுடனும் அது ஃபஹதின் அருகில் வரத் தனது குத்துவாளை உயர்த்தி அவனை நோக்கி வீசினான் அது ஃபஹத். குத்துவாள் தன்னில் படாமல் மின்னல் வேகத்தில் குடிசை விலகினான். தனது கையிலிருந்த குத்துவாளை அது ஃபஹதின் நெஞ்சருகே வைத்து ‘வாங்கிக் கொள்’ என்றான்.

அது ஃபஹத் களிமண் சுவருடன் ஓட்டிச் சாய்ந்திருந்தான். இரண்டாவது முறையாகக் குத்திய குடிசை குத்துவாளை எதிர்த்து இரண்டாவது முறையாகத் தனது குத்துவாளை உயர்த்தினான். குடிசை அது ஃபஹதின் வது தோளில் குத்த அவனது கை தொங்கிப் போய் கையிலிருந்த குத்துவாள் கீழே விழுந்தது. அவன் நிலைகுலைந்தான்.

குடிசை சத்தமிட்டுக் கத்திக் கொண்டே குதித்துக் குதித்துத் தன் குத்துவாளால் அது ஃபஹதைக் குத்தினான். அது ஃபஹதுக்கு மூச்சுத் திணறியது. கைகள் கால்கள் யாவும் சட்டெனப் பலமிழந்தது போல் உணர்ந்தான்.

குடிசை தொடர்ந்து குத்தினான். அவன் அது ஃபஹதின் வயிற்றில் குத்தி இழுத்த போது குடல் கொத்தாக வெளியே வர, அதை அது ஃபஹத் தனது கையை வைத்துத் தாங்கிப் பிடித்தான். இரத்தத்தில் நனைந்த குடற்றொகுதி சூடாக இருந்தது. நடுக்கத்துடன் பின்புறமாக நிலை தடுமாறிச் சாய்ந்தான்.

குடிசை சற்று நேரம் அது ஃபஹத் அருகே நின்றான். குத்துவாளை எறிந்து விட்டு ஓடத் தொடங்கினான்.

“ஏழு ஜாடிகள் நிறையத் தங்கம்” என்று ஆடு சொல்வது அது ஃபஹதுக்குத் தூரத்தில் கேட்டது. கொட்டப்பட்ட தங்கக் காகுகள் ஒவ்வொன்றும் சின்னச் சூரியனைப் போல் பிரகாசித்தன. அது ஃபஹத் தேய்ந்த குரலில் ஆட்டை நோக்கி முணுமுணுத்தான்:— “மெதுவாக... மெதுவாக...!”

குறிப்பு:

1. இறைவன் மனிதர்களையும் ஜின்களையும் படைத்துள்ளான் என்று குர் ஆன் சொல்கிறது. ஜின்களும் மனிதர்களைப் போலவே உலகில் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வெகு அபூர்வமாகவே மனிதர்களின் கண்களுக்குத் தென்படுவர் என்பது ஐதீகம்.

தஸ்லீமா யார்?

- சாரணா கைய்யம்

சாதகமாக்கிக் கொண்ட இஸ்லாத்தின் எதிரிகள், தஸ்லீமாவின் நூல்களை விளம்பரப்படுத்தவும் மலிவு விலையில் விற்கும் முகவர்களைத் தேடிக்கொண்டதும் தஸ்லீமாவுக்குத் தெம்பை உண்டியுதெனலாம்.

இஸ்லாத்தையும் இஸ்லாமிய விழுமியங்களையும் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு முஸ்லிம்களுக்குடையது.

மேற்கத்திய காழ்ப்புணர்ச்சியே இன்று இஸ்லாத்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்டு வருகின்றதென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

'வல்காவிலிருந்து கங்கை வரை' 'சாத்தானிய வசனம்' 'லஜ்ஜா' மற்றும் நபிகள் நாயகம் கேலிச் சித்திரம் வரை ஆராய்ந்துப் பார்க்கும் பொழுது, சிலுவை யுத்தத்திற்குப் பின் ஏற்பட்ட மற்றுமொரு யுத்தமாகவே இதைக் கருதலாம்.

மேற்கத்தியவாதிகள், இஸ்லாத்தைக் கொச்சைப்படுத்த-பலவீனப் படுத்த முஸ்லிம்களையே ஆயுதமாகப் பாவிக்கத் தவறவில்லை. மிர்ஸாவைக் கூலிக்கமர்த்தி முஸ்லிம்களிடையே பிளவை ஏற்படுத்திக் குதூகலிக்கின்றனர்.

'சாத்தானிய வசனம்' எழுதிய சல்மான் ருஷி மும்பையில் ஒரு முஸ்லிம் குடும்பத்தில் பிறந்து இங்கிலாந்தை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர். இஸ்லாத்தின் கொள்கை கோட்பாடுகளைத் தகர்க்க முடுக்கி விடப் பெற்றவர். இது போன்ற ஒருவரே தஸ்லீமா நஸ்ரீன். இவரது 'லஜ்ஜா' நூல்பற்றி வங்காளத் திரைப்பட இயக்குனர் மிருலான் சென், "இந்த நூலில் குறிப்பிடத்தக்க கதையோ சிறப்போ எதுவும் இல்லை. வகுப்புக் கலவரத்தைத் தூண்டும் போக்கே இதில் உள்ளது." என்று குறிப்பிட்டிருப்பது நோக்கற்பாலது.

"தஸ்லீமா, இலக்கிய மாணவியாக இருந்ததே இல்லை, அவர் சூடான ஓர் அரசியல் பிரச்சனை" என்கிறார், யோசிரியர் சிராஜுல் இஸ்லாம் சலத்திரிட் இக்கூற்றையும் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தஸ்லீமா, 'லஜ்ஜா' வைத் தவிர கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவரது கருப் பொருளாக ஆண் எதிர்ப்பையும் கட்டுப்பாடற்ற பாலியலையும் ஒழுக்கப் பிறழ்வுகளையும் ஆதரிப்பதாகவே அமைந்துள்ளன.

இதிலிருந்து தஸ்லீமாவுக்கு, தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்பட்ட தாக்கம் நன்கு புலனாகின்றது. இதைக் கொண்டு, தஸ்லீமாவை புரட்சிகர எழுத்தாளர் என்று கருத முடியாது. அதற்கான கருத்தாழமோ எழுத்தாற்றலோ அவரிடம் இருக்கவில்லை.

'லஜ்ஜா' தடை செய்யப்படுவதற்கு முன் அறுபதாயிரம் பிரதிகள் விற்பனையானதென்று பிரமாதப்படுத்திக் கொண்டனர். இதற்கும் காரணம், வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும் என்று மட்டுப்படுத்தப் பெற்ற நூல்களை வாலிபர்களும் வயோதிபர்களும் தேடிப்பிடித்து படிப்பதுண்டல்லவா? அந்த வரிசையில் 'லஜ்ஜா' அமைந்து விட்டது.

'பெண்குயின்' நிறுவனத்தார் தஸ்லீமாவுக்குப் பணம் கொடுத்து இஸ்லாத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களை எழுதச் செய்தது அவரது திறமை கண்டல். இஸ்லாத்தின் மீது கொண்ட வெறுப்போடு எழுதுவதால், அதைத் தங்களுக்குச்

ஆண் பெண் 'செக்ஸ்வாஸ்டி' பற்றி வெளிப்படையாக இவர் எழுதியிருந்தார். புத்தகங்களின் தலைப்பு இதைப் படம் பிடித்துக் காட்டும். இவர், எழுதிய ஒரு கதையில் வெறுத்துப் போன இரு குடும்பத் தலைவிகள் தங்கள் 'செக்ஸ்' வாழ்வைப் பற்றிப் பேசுவதாக வருகிறது. இவர் கொஞ்சம் 'ஓவராகப்' போகக் கூடியவர். ஒருதரம் இவர் ஆண்களைப் பலாத்காரம் செய்ய ஆரம்பிக்கும்படி பெண்களைத் தூண்டினார்" என இந்தியா டுடே குறிப்பிட்டிருந்தது.

இது ஒழுக்கக் கேட்டின் விளிம்பைத் தொடும் கருத்தாகும். தஸ்லீமா யார்?

பாக்காவிலிருந்து 80 கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ள ஸையின் சிங்என்னும் சிறுகிராமத்தில் பிறந்தவர். மூன்று திருமணங்களைச் செய்து விட்டுட்டு, பலரோடு திருமணமற்ற வாழ்வு நடத்தியவர். பட்டாக்கப்படித்தவர். எது எவ்வாறாயினும் தஸ்லீமாவின் பேச்சும் செயலும் முன்னுக்குப் பின் முரணிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருக்கிறது. நேர் காணல்களின் போது தான் கூறியதை மற்றோரிடத்தில் மாற்றியும் திரித்தும் கூறும் சபாவமுடையவர். இதிலிருந்து தஸ்லீமா ஒருவகையான மனவழுத்த நோயாளியா என்று சேட்கத் தோன்றுகின்றது.

தஸ்லீமா முஸ்லிம் குடும்பமொன்றில் பிறந்திருந்தாலும் இவரிடம் இஸ்லாமிய அடிப்படை அறிவு கூட இல்லாமலிருப்பது வேதனைக்குரியது. முஸ்லிம்கள் குர்ஆனை தங்களுடைய உயிரிலும் மேலாக மதிப்பதை தஸ்லீமா உணரத்தவறியதோடு, குர்ஆனிலும் மாற்றம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டது பாரதாராமன் குற்றமாகும்.

குர்ஆனைப் பற்றி இறைவன் கூறும் பொழுது, "அதை நாங்களே இறக்கினோம்; அதை நாங்களே பாதுகாப்போம்" என்று வாக்களித்துள்ளனர்.

அடுத்து, பெண்ணுரிமை என்று பீற்றிக் கொள்ளும் தஸ்லீமா, இஸ்லாம் வழங்கியுள்ள பெண் உரிமைகள் என்ன என்பதை மறந்து பேசுவது, ஏதோ ஒரு தூண்டலினாலே ஆகும்.

தஸ்லீமா கோரும். பெண்ணுரிமை என்ன? ஒழுக்கக்கேடும் கட்டுப்பாடற்ற பாலியல் சேட்டைகளுமே தவிர வேறில்லை. விபச்சாரத்தில் ஈடுபடும் ஆண்களை அதைவிடும் தவிர்ந்துக் கொள்ளச் சொல்லவில்லை. மாறாகப் பெண்களைப் பார்த்து ஆண்களைப் போல் நீங்களும் செய்யுங்கள் என்று உபதேசிக்கிறார். இஃதொரு பழிவாங்கல் செயலல்லவா?

'இஸ்லாம்' ஏனைய மதங்களை ஏராளம் செய்வதையோ அலட்சியம் செய்வதையோ அழுமதிக்கவில்லை.

அப்துல் காதரோ, அப்துல்லாஹ்வோ தனிப்பட்ட முறையில் செய்யும் தவறுகளுக்கு இஸ்லாம் ஜவாப்தாரியல்ல.

தஸ்லீமா, ஆராய்ந்து பாராமல் செய்த தவறுகளை பணத்திற்காக - புகழ்க்காக மேலும் தொடராமல், எழுத்தாற்றல் இருந்தால், அதைப் பெண்களின் மேன்மை கருதி, இதய சுத்தியோடு பயன்படுத்தி, தன்னை மாயவலையிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வதே தஸ்லீமா செய்யும் பிராயச் சித்தமாகும்.

பகைப்புலத்தை ஆசிரியர் தனது கதையில் தக்கவாறு பயன்படுத்தியுள்ளார். 'சின்ன மனிதர்களையும் பெரிய எண்ணங்கள் எண்ணும்படி தூண்டும் வெளி. எங்கோ தொலைவில் நிலத்தில் இருந்து இரண்டடி உயரத்தில் பொட்டிட்டு போன்று தோன்றிய ஒளி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ரோட்டை நோக்கி நகர்ந்து வந்தது. செல்லையா அதைக்கண்டதும் அதை நோக்கி காரியமிழந்தான். பயத்துடன் அவனை நெருங்கிய மனைவியின் இடையை நோக்கி அவன் தனது இடது கரத்தை நகர்த்தினான்' ஊடல் தீர்ந்தமையை ஆசிரியர் இவ்வாறு பகைப்புல ஆதாரத்தில் அற்புதமாகச் சித்தரிக்கிறார்.

இக்கதையில் பெரிதான உத்தி கையாளப்படவில்லை. சிறுகதைகளில் மூலகையான உத்திகள் ஈழத்தில் கையாளப்படுகின்றன. தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு என்ற வரிமுறையில் சாதாரணமாக ஒழுங்கு முறையில் தான் கருதிய கருவை விபரித்துவிடும் சிறுகதைகள் பலவுள்ளன. தன்னிலையாக அல்லது படர்கையாக அல்லது பாத்திரங்கள் வாயிலாக விபரித்தல். கடிதங்களை மூலமாகக் கொண்டு கடிதமூலம் கதையை விபரித்தல் இன்னொரு முறை உத்தி. இரண்டு முறைகளுக்கும் கதாசிரியர் நல்ல கதை சொல்லியாக இருக்கவேண்டும். வெள்ளிப்பாதசரம் நல்ல கதை சொல்லியால் எழுதப்பட்டுள்ளது இன்னொரு வகை உத்தி நளவோடை உத்தியாகும். கண்டதை, உணர்ந்ததை சொன்னதை வைத்து கருவோடு சம்பந்தப்பட்டவற்றை எண்ணுவது இதுவாகும். இந்த உத்தியில் கால நீட்சி கவனத்தில் அடங்காது. இன்று பல எழுத்தாளர்களாலும் விரும்பப் படுகின்ற உத்தி. அடுத்த சிறுகதைகளில் இந்த உத்தியைப் பாப்போம்.

வெள்ளிப்பாதசரம் மிக எளிமையான அழகான தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அழகான உரை நடையினால் வெற்றி பெற்ற சிறுகதை இதுவாகும். ஆசிரியரின் உரைநடையில் ஓர் இலக்கிய அழகு காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக 'குஞ்சுப்பெட்டி, அடுக்குப் பெட்டி, தையல் பெட்டி, மூடல் பெட்டி, பின்னல் பெட்டி. ஊ... எத்தனை வகை? பாத்திரங்கள் அவற்றின் பாசையிலே பேசுகின்றன. ஆசிரியர் வழங்கு தமிழையும் பயன்படுத்துகின்றார். மேற்கே சூரியன் மறைந்தான். கிழக்கே சந்திரன் உதயமானான் என்பதை தனக்கேயுரிய தமிழில் 'அஸ்தமிக்கும் சூரியனின் கடைசிக்கிரணங்கள் பனைமரங்களின் தலைகளை இன்னும் தடவிக்கொண்டிருந்தன. கிழக்கு அடிவானில் சந்திரன் வெளுக்க ஆரம்பித்திருந்தான்' என ஆழமாகக் கூறுகிறார்.

நல்லதொரு சிறுகதையின் நேர்ந்தியை பாயாசத்திற்கு முந்திரிபோல கையாளும் ஏற்ற உவமைகள் எடுத்தியம் புகின்றன. 'முத்தையும் வைரத்தையும் பொடியாக்கிச் சிதற விட்டது போன்ற அந்த வெண் மணற் பரப்பில் கன்னித் தாயின் உள்ளத்திலே அன்பு வெள்ளம் பாய்வது போல நிலவு வெள்ளத்தை அள்ளிப் பெருக்கும் முழுச்சந்திரனின்...' 'குவளை மலரைப் பழித்த அவளது விழிகள்...' குண்டுசியால் துளைக்கப்பட்ட றப்பர் பலூர் போல நல்லம்மரின் உற்சாகம் அப்படியே சப்பளிந்து போய்விட்டது. 'யாரோ மணமகள் ஊர்வலம் வருவதற்காக விரித்துவிட்ட நிலப்பவாடை போல பனை மரங்கள் மொளையப் பூதங்கள் போல் வரிசையாக நின்று ஆலவட்டம் பிடித்தன.' 'வெளியின் நடுவே தேங்கிநின்ற நீரோடை ஒரு அரக்கனின் மார்பில் அணியப்பட்ட மரகதத்

தகடுபோல ஜ்வாலித்து.' வான முகட்டின் உச்சியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பளிங்கு தகடு போன்ற சந்திர தீபம் கீழே விழுந்துவிட எத்தனிப்பது போல கனிந்து பிரகாசித்தது 'தண்ணீர் தாக்கத்திலும்' பார்க்க இக்கதையில் பயன் படுத்திய உவமைகள் அதிகமாக இருப்பதைக் காணலாம்.

இக்கதையில் செல்லையா, நல்லம்மா என்று இரண்டு பாத்திரங்கள் வருகின்றன. இரண்டு பாத்திரங்களும் சராசரி மனிதர்கள் என்பதும் தாம் செய்தவற்றிற்காக பச்சாதாபம் படுபவர்கள் என்பதும் நன்கு தெளிவாகின்றது. ஒருவர் மீது ஒருவர் கொண்ட மிகுந்த அன்பையும் ஆசிரியர் ஏற்றவிடங்களில் புலப்படுத்துகிறார். தன் மீது கோபம் கொண்ட மனைவியின் முன் வெற்றிலைச் சரையை வைக்கும் போது செல்லையாவின் அன்பு வெளிப்படுகிறது. பசி கிடக்க மாட்டாரே என்று அவள் மருகும் போது அவள் அன்பு புலனாகின்றது. ஓரிடத்தில் 'பெட்டை உணக்காக வேணுமெண்டால்' என்ற உசிரையும் கொடுத்துவிடுவேன்' என்கிறான். முரன்படாமல் பாத்திரங்களை வளர்த்துள்ளார்.

இச்சிறுகதையில் ஒரு முழுமையிருக்கிறது. இச்சிறுகதையின் சமூகப் பயன்கள் என்ன? அப்படியொன்றும் இல்லை. தம்பதியினரிடையே ஏற்பட்ட பிணக்கை (ஊடலை) அற்புதமான தனது உரை நடையால் முழுமையான இலக்கியமாக்கியுள்ளார்.

வெள்ளிப் பாதசரம்

- இலங்கையர்கோன்

தன் வீட்டிற்கு ஒரு அடுக்குப் பெட்டியும், தனக்கு ஒரு தையற் பெட்டியும் வாங்கவேண்டுமென்று நினைத்து வந்தவளுடைய உள்ளம் விம்மும்படி கோவில் வீதியெல்லாம் பெட்டிகளும் கடகங்களும், மலை மலையாகக் குவிந்திருந்தன. குஞ்சுப் பெட்டி, அடுக்குப் பெட்டி, தையல் பெட்டி, மூடல்பெட்டி, பின்னல்பெட்டி...ஊ! எத்தனை வகை! அருகில் மாட்டைய விழ்த்து அதன்வாயில் பொங்கிய நுரையை வழித்து அதன் மினுமினுக்கும் கரிய முதுகில் தேய்ப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக நின்ற தன் கணவனின் கையில் மெதுவாக நூள்ளி, "மாடு தன் பாட்டுக்கு நிக்கட்டும் வாருங்கோ" என்று கெஞ்சினான்.

அஸ்தமிக்கும் சூரியனின் கடைசிக் கிரணங்கள் பனை மரங்களின் தலைகளை இன்னும் தடவிக்கொண்டிருந்தன. கிழக்கு அடிவானத்தில் சந்திரன் வெளுக்க ஆரம்பித்தது.

அன்று வல்லிபுரக்கோவில் கடைசித் திருவிழா "எவ்வளவு சனம் பாத்தியளே! இதுக்காலையெய்யிடிப்போறது" என்று கூறி நல்லம்மா தன் கணவன் அருகில் ஒதுங்கினான். செல்லையா தோளில்கிடந்த சால்வையை எடுத்து இடுப்பில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, "பயப்பிடாமல் என்னோடை வா" என்று தன் மனைவியின் கையைப் பற்றினான்.

கோவில் வீதிகளிலும், கடைகளிலும் காணப்பட்ட தெல்லாம் நல்லம்மாவின் மனதில் ஒரு குதூகலத்தை உண்டாக்கின. வாய் ஓயாது தன் கணவனுக்கு ஏதோ சொல்லிக்கொண்டு சென்றாள். ஐந்து வயதுச்

சிறுமியைப்போல், முழங்கால்கள் தெரியும்படி தன் ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு வீதியைச்சுற்றி ஒரு “கெந்தல்” போடவேண்டும்போல அவளுக்குத் தோன்றியது. செல்லையா மௌனமாக, தன் மனைவியின் குதூகலத்தில் மெய்மறந்து, அவள் இழுத்த வழி எல்லாம் போய்க்கொண்டிருந்தான்.

யாழ்ப்பாணத்தின் நீர்வளமற்ற சொற்ப நிலத்தைத் தம் தளராத முயற்சி ஒன்றினாலேயே வளம்படுத்தி, சீவியம் நடத்தும் புதல்வர்களில் அவன் ஒருவன்; இரக்கமற்ற பூமியுடன் திணசி நடத்தும் போரினால் அவனுடைய தசை நார்கள் முறுக்கடைந்து வச்சிரம்போல் இருந்தன. மன ஒருமைப்பாட்டினால் வாய் மௌனமாக இருந்தது.

மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர்தான் அவன் தனக்கு ஒரு வாழ்க்கைத் துணைவியைத் தேடிக்கொண்டான். அவளுடைய கலகலத்தவாயும், விடை இல்லாத ஒரு கேள்வியைக் கேட்பதுபோல, அவனுடைய பார்வையை முறித்து நோக்கும் அவளுடைய விழிகளும், மார்பின் பாரம் தாங்கமாட்டாததுபோல் ஓசியும் நூல் இடையும், நிர்மலமாக இருந்த அவனுடைய தனிமை வாழ்வில் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டாக்கின. சதா மண்ணைக் கிண்டுபவனுக்கு மண்ணிற்குள் எத்தனையோ ரகஸ்யங்களும், மணங்களும் புதுமைகளும் மறைந்திருக்கும்; ஆனால் அவைகளைவிட மேலான ரகஸ்யங்களும், மணங்களும் புதுமைகளும் வாழ்க்கையில் எத்தனைமறைந்து கிடக்கின்றன! ஓ வாழ்வு எவ்வளவு அற்புதமானது! செல்லையா இன்று அணிந்திருக்கும் நார்ப்பது ரூபா பெறுமதி உள்ள மாறுகரைச் சால்வையைவிட அதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

கோவிலிலுள்ள சனங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கூக்குரல் இட்டுக் கொண்டிருந்தனர். மூலைகளில் கிடத்தப்பட்டிருந்த கைக்குழந்தைகள் அழுதன. பஞ்சகச்சம் அணிந்த பூசகர்கள் அங்கும் இங்கும் ஓடினர். இந்த ஆரவாரங்களுக்கிடையில் கர்ப்பக்கிருகத்தில் மணிச் சத்தம் கேட்டது. கூப்பிய கைகள் தலைகளுக்குமேல் உயர்ந்தன..... செல்லையா ஒரு தூணருகே கைகளைக் கட்டியபடி சனங்களின் தலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான். நல்லம்மா அவனருகில் கைகூப்பியபடி மூலஸ்தானத்தை ஒருதரம் பார்ப்பதற்காக அங்கும் இங்கும் தலையை அசைத்தார்..... எங்கோ தொலைவில் இருளில் சில தீபங்கள் மின்னின. அவைகளின் அருகில் ஒரு தொந்தி பெருத்த பூசகரின் கரும்பட உருவம் கைகளை அசைத்துக்கொண்டு நிற்பது தெரிந்தது. அதற்குப் பின்னால் அதுதானோ வல்லிபுரப் பெருமான்?

திருமண் பிரசாதம் பெறுவதற்கு ஆரவாரப்பட்ட சனங்கள். ஒரு பக்கத்தில் மேளச்சமா ஆரம்பமாகவே அவ்விடம் நோக்கி நகர்ந்தனர்.

செல்லையாவும் நல்லம்மாவும் கோயிலை வலம்வந்து வணங்கினர்.

தலில்காரன் தாளவரிசைகளை மெய்மறந்து பொழிந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய குடுமியவிழ்ந்த தலையோடு வேறும் ஆயிரம் தலைகள் அசைந்தன. நல்லம்மாவுக்குச் சிரிப்பாகவிருந்தது. தன் கணவனின் உடவோடு தன் உடலை உராய்ந்துக் கொண்டு “எல்லோருக்கும் பைத்தியம் பாருங்கோ” என்றார். மௌனியான செல்லையா மௌனம் கலைந்து “போதும் இனி வாணை வெளியாலை போவம்” என்றான்.

பைத்தியம்! தொந்தி பெருத்த பூசகரின் கரும்பட உருவத்திற்குப் பின்னால் மறைந்திருந்து அறிதூயில் கொள்ளும் அந்த வல்லிபுரப் பெருமாளுக்குமா பைத்தியம்?

வெளி வீதிகளிலும் தெருக்களிலும் சன சமுத்திரம் அலைமோதிப் புரண்டது. முத்தையும் வைரத்தையும் பொடியாக்கிச் சிதறிவிட்டது போன்ற அந்த அகன்ற வெண் மணற்பரப்பில் கன்னித்தாயின் உள்ளத்திலே அன்பு வெள்ளம் பாய்வதுபோல நிலவு வெள்ளத்தை அள்ளிப் பெருக்கும் முழுச் சந்திரனின் கீழ் இரண்டொரு இரவுகளுக்கு வாழ்க்கைப் போரினால் ஏற்பட்ட அலுப்பைக் கொஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக யாழ்ப்பாணத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலிருந்தும் வந்து மனிதர்கள் நிரம்பியிருந்தனர்.

சர்பத் கடைக்காரன் பல வர்ணங்கள் கொண்ட போத்தல்களை ஒரு தடியால் அடித்து ஜலதரங்கம் வாசித்தான். மினுக்கு மினுக்கு என்று எரியும் ஒரு கைவிளக்கின் அருகில் உட்கார்ந்து பொலிஸ்காரர்களின் காக்கியுட்பு எங்காவது தெரிகிறதா என்று கடைக்கண்ணால் பார்த்தபடி ஒன்றுக்கு நாலுக்காரன் “ஓடிவா ஓடிவா - போனால் கடலைக் காக, வந்தால் தேத்தண்ணிக்கை காக” என்று ஓலமிட்டான்.

நல்லம்மாவும் செல்லையாவும் தம்மை அறியாமலே ஒரு வளையற் கடையின் முன்னால் போய் நின்றனர். விளக்கொளியில் சுடர்விடும் கண்ணாடி வளையல்களின் லாவண்யத்தில் நல்லம்மாவின் மனம் லயித்தது. செல்லையா அவளுக்கு ஐந்து ஐதை வளையல்கள் வாங்கிக் கொடுத்தான். ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டியில் அழகாக வளைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த புது மாதிரியான ஒரு பாதசரம் செல்லையாவின் கண்களை ஈர்த்தது. நெருக்கமாகப் பின்னப்பட்ட வெள்ளி வளையம் ஒவ்வொன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு வெள்ளிக் குண்டும் வேல் போன்ற ஒரு தகடும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. முகப்பில் சிங்கமும், அதுபோன்ற ஒரு பாதசரம் அவன் முன் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை.... அவன் தன் மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

குவளை மலரைப் பழித்த அவளது விழிகள் “காஸ்ஸை” ஒளியில் அகல விரிந்து பளபளத்தன.

அவளிடம் சாதாரணமான காற்சங்கிலிகூட இல்லை. உருண்டையாகவும் வழுவழுப்பாகவும் இருந்த அவளுடைகணைக் கால்களில் இதுபோன்ற ஒரு பாதசரத்தை அணிந்து பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆசை செல்லையாவின் மனதில் தோன்றியது. இந்த ஆசையோடு வேறு எத்தனையோ ரகஸ்யமான இன்ப நினைவுகள் அவன் உள்ளத்தை மயக்கின. அதை எப்படியும் வாங்கிவிட வேண்டும்! அதன் விலை என்னவென்று கடைக்காரனைக் கேட்டான்.

“முப்பத்தைந்து ரூபாய், வேறு விலை கேட்க வேண்டாம்” செல்லையாவின் மடியில் முப்பத்தொரு ரூபாய்தான் இருந்தது

“இருபத்தைந்து தரலாம். சமானைக் குடுத்துப்போடு”

“தம்பி! இது நாட்டுப் பெண்கள் போடுகிற காஸ்சங்கிலிகள் அல்ல. ராசாத்தியின் கால்களுக்கேற்றது. இந்தியாவிலிருந்து ஸ்பெஷலாய் வந்தது. உமக்கு இது சரிவராது ராசா. கடைசி விலை; முப்பது ரூபாய் குடும்பீரா?”

“சரி இந்தா”

பாதசரங்கள் கைமாறி, அவ்விடத்திலேயே நல்லம்மாவிள் பாதங்களில் ஏறின.

வெண் மணலில் கால்கள் புதைய இருவரும் மறுபடி கடைகளைச் சுற்றி வந்தனர். மிச்சமாக இருந்த ஒரு ரூபாயைக் கொண்டு ஒரு தையற் பெட்டியும் வாங்கி, ஆளுக்கொரு சர்ப்பத்தும் குடித்தனர். அடுக்குப்பெட்டி வாங்கவில்லை.

நல்லம்மாவிள் கால்கள் ஓய்ந்துபோயின “இனி வண்டிவழியில் போய்க் கொஞ்சநேரம் இருந்திட்டு, திருவிழாப் பார்த்துக்கொண்டு விடியப்போவம்” என்று இருவரும் முடிவு செய்தனர். செல்லையா அவளை ஒரு சனக்கும்பலுக்கூடாகக் கையில் பிடித்து நடத்திக்கொண்டு சென்றான். கும்பல் கழிந்து கொஞ்சம் வெளியான இடத்திற்கு வந்ததும் நல்லம்மா திடீரென நின்று தன் இடக்காலை உயர்த்திக் கையால் தடவிப்பார்த்தாள்.

“ஐயோ! காற் சங்கிலைக் காணைல்லை.....”

“என்ன வடிவாகப்பார்”

“ஒரு காலான் எங்கையோ மணலுக்குள்ளை கழண்டு விழுந்து போச்சு”

“கொஞ்சம் கவனமாக வாரதுக்கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப் போச்சு, ஊதாரி நாய்!”

மறு கணம் செல்லையா தன் நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாள்...

குண்டுசியால் துளைக்கப்பட்ட றப்பர் பழான்போல் நல்லம்மாவிள் உற்சாகம் அப்படியே சப்பளிந்து போய்விட்டது. மூன்றாமாத மண வாழ்க்கையில் இன்றுதான் முதல் தடவையாக இப்படி ஏச்சுக்கேட்கவேண்டி வந்தது. அதுவும் அம்பலத்தில் கூட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டு.....! அவள் மனதில் கோபம், அவமானம், துயரம் முதலிய எல்லா உணர்ச்சிகளும் ஒருங்கே தோன்றின. கண்களில் நீர் மல்கியது.

“போதும் உங்களோடே கோவிலுக்கு வந்த வண்டவாளம். இனி நடையைக் கட்டுவம்”

செல்லையா ஒரு படி கீழே இறங்கினாள். “நல்லி, ஆத்திரத்திலை சொல்லிப்போட்டேன், இஞ்சை பார்.....”

“வேண்டாம், இப்போகவேணும், வண்டிவைக்கக் கட்டுங்கோ, நீங்கள் வராட்டி நான் தனிய கால்நடையாய்ப் போறன், வழியிலை காறுக்குள்ளை வகலக்குள்ளை ஆய்பிட்டு நெரிஞ்சு போறன்...”

செல்லையா மறுவார்த்தை பேசாமல் தன் திருக்கல் வண்டியை இழுத்து, மாட்டை அவிழ்த்துப் பூட்டினாள். அவள் ஆண் மகன்.

* * *

மாட்டின் கழுத்தில் கட்டியிருந்த வெண்டயங்களின் தாளத்திற்கு ஏற்ப கரடு முரடான றோட்டில் வண்டிச் சக்கரங்கள் ‘கடக்’ ‘கடக்’ என்று சப்தம் செய்தன. யாரோ மணமகன் ஊர்வலம் வருவதற்காக விரித்துவிட்ட நிலயாவாடை போல் வளைந்துகிடந்த றோட்டின் இருமருக்கிலும் நெடிய பனைமரங்கள் மொளனப் பூதங்கள்போல் வரிசையாக நின்று ஆலவட்டம் பிடித்தன.

செல்லையா நாணயக் கயிறறை இளக்கிவிட்டு, மாட்டின் கால்களுக்கிடையில் தன் காலை வைத்தாள். றோசம் மிகுந்த அந்த இளம் காளை உன்மத்தம் கொண்டதுபோல் ஏற்காலைத் தன் ஏரியில் பட்டும் படமாலும் தாங்கிக் கொண்டு பறந்தது..... ஆத்திரத்தில் சிந்தனையில்லாமல் கூறிய வார்த்தைக்கு இவ்வளவு கோபமா? நிலத்தில் வியர்வை கொட்ட கைகால்கள்

வலியினால் செயலற்றுப்போக, புகையிலைத் தோட்டத்தைக் கிண்டிப் பாடுபட்டவனுக்குத்தான் காசின் அருமை தெரியும். அவன் ஆண்பிள்ளை, இரண்டு வார்த்தை பேச உரிமை உண்டு. அதைப் பெண் பொறுத்துப் போனால் என்ன? கொண்டுபோன காசெல்லாம் அவளுக்காகத்தானே செலவு செய்தான். தனக்கு ஒரு சுருட்டுக்கூட வாங்கிக் கொள்ளவில்லையே.

கால்கள் வண்டியின் பின்புறம் தொங்கப்போட்டுக் கொண்டு, வண்டிலின் கீழ் ஓடும் றோட்டைப் பார்த்தபடி நல்லம்மா சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். எவ்வளவு அற்ப காரியம்!

ஒரு கஷ்டமும் இல்லாமல் திருவிழாப் பார்த்துவிட்டுச் சந்தோஷமாக வந்திருக்கலாமே..... எல்லாம் அவளுடைய பிழைதான். கணவன் இரண்டு வார்த்தை கடுமையாகச் சொல்லி விட்டால்தான் என்ன.....?

மாடு களைப்பினால் பலமாக மூச்சுவாங்கியது. நெல்லியடிச் சந்தியில், ஒரு பூவரச மரத்தின் கீழ் செல்லையா வண்டியை நிற்பாட்டினாள். அந்த நடு யாமத்திலும் கோவிலுக்குப் போவோர்களுக்காக கடைகள் எல்லாம் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. சந்தையில் இரண்டு பெண்கள் அப்பம் சுட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்..... தேனீர்க்கடைகளில் தேனீர் அடிக்கும் “கடகட” என்ற சத்தத்தை விட, மற்றொங்கும் ஆழ்ந்த நிசப்தம் குடி கொண்டிருந்தது.

செல்லையா மாட்டின் களைதீர் அதைத் தடவிக் கொடுத்தபின் ஒரு தேனீர்க்கடை இருந்த பக்கமாகச் சென்றாள். அவனுடைய மடியில் ஆக ஐந்து சதம் தான் இருந்த தென்பது நல்லம்மாவுக்குத் தெரியும். அன்று மத்தியானம் வீட்டில் சாப்பிட்டதுதான். அதன்பிறகு ஒன்றுமே இல்லை..... “ஐயோ அவருக்கு எவ்வளவு பசியாயிருக்கும் வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லாமல் இருக்கிறாரே” என்று அவள் அங்கலாய்த்தாள். அவளுடைய இருதயம் இளகிக் கரைந்தது. தன் கணவனுடைய மனதின் பண்பும் அவன் தன்பால் வைத்துள்ள அன்பின் அழகும் அவள் மனதில் தெளிவாயிற்று. விவாகம் செய்துகொண்ட புதிதில் ஒருநாள் அவன் கூறிய வசனம் ஒன்றை அவள் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டாள். “பெட்டை உனக்காக வேணுமெண்டால் என்றை உசிரையும் கொடுத்து விடுவேன். நீ ஒன்றுக்கும் பயப்பட வேண்டாம்”

அவளுடைய நெஞ்சுக்குள் ஏதோ ஒன்று உடைவது போல் இருந்தது..... கண்கள் பொருமி உவர் நீரைப் பொழிந்தன. தன் கணவனை ஒரு குழந்தைப்போல் மடியில் வைத்துத் தாலாட்டி அவனுடைய உடலின் ஆயாசத்தையும் மனக் கவலையையும் போக்க வேண்டும் போல் அவளுக்குத் தோன்றியது.

செல்லையா வாயில் ஒரு சுருட்டுடன் வந்து, மனைவியருகில் ஒரு வெற்றிலை பாக்குச் சுருளை வைத்துவிட்டு அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்தாள். அவளுடைய கண்ணீர்தோய்ந்த முகத்தின் ஒளி அவனை உலுக்கியது. தன்னுடைய நாற்பது ரூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வையால் அவளுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கவேண்டும் என்று அவன் மனம் அவாவியது.

“என்ன நல்லம்.....”

நல்லம்மாவிள் கண்ணீர்வடிந்த முகத்தில் நாணம் கலந்த ஒரு புன்னகை அரும்பியது. “ஓண்டும் இல்லை, உங்களுக்குப்

தொடர்ச்சி 28ம் பக்கம்

தாய் பறித்தெடுத்த ரொட்டியை வாய்மூறும் பார்த்தபடி ஏக்கத்துடன் 'காட்ட இல்லியாம்மா?' என்றால் நிலா. "இல்லையடி... வெறும் சாயா குடிப்பியா?... அதுக்கும் கடுதண்ணியில்ல... கஞ்சி இருக்கு தர்ரேன்...." என்றபடி ஒரு கையிலிருந்த ரொட்டியை கடித்துண்டபடி மறுகையால் மண்பானையை அருகே நகர்த்தினாள். பானைக்குள் கையைப் போட்டு துளாவிய போது உள்ளே அதிக சோற்றுப் பருக்கைகள் இருக்கவில்லை. திடீரென்று மீண்டும் தலைச் சுற்றி, காதை அடைத்தது. உண்ட ரொட்டியை சத்தியெடுத்து விட்டால் வயிறு மீண்டும் வெறு வயிறாகி கொதிக்கும் ஒரு வாய் அடக்கிக் கொண்டாள்.

"அம்மா... பசிக்குது... கஞ்சி... கஞ்சி..." மறுபடி நிலா கூப்பாடு போட்டாள். இலட்சுமி பேணிகளில் எடுத்து கஞ்சியை பாதிபாதி ஊற்றினாள்.

"எனக்கு எப்பன் ஊத்துறே... ஓம் பேணியும் பெரிக...." என அடம்பிடித்த நிலாவின் முதுகில் ஒன்று போட்டு வைத்தாள். "ஐயோ அம்மா என்னக் கொல்லுறாங்க மீண்டும் கூச்சல் போட்ட நிலாவை கடிந்தபடி "போடி போ ஒனக்கு கஞ்சியுமில்ல கிஞ்சியுமில்ல...." என்று கூறிவிட்டு மடமட என்று இருபேணிகளிலிருந்த கஞ்சியை குடித்தாள் இலட்சுமி. வயிறுக்குக் கொதி இப்போது தான் சற்று தணிவதாக தெரிந்தது.

இதற்கிடையில் "கஞ்சி...கஞ்சி... பசிக்கி..." என்று ஒலமிட்டு அழுதாள் நிலா. இப்போது அவளைப் பார்க்க இலட்சுமிபின் பெற்ற மனம் துடித்தது. "பாவம் பிள்ளை" என நினைத்துக்கொண்டாள்.

"அம்மா வேலைக்கு போகணும்... அந்திக்கு திரும்பி வந்து கையில் கட்டளா அரிசி வாங்கி சோச்ச காச்சி தாரேன்"

நிலாவைத் தேற்றிவிட்டு குழந்தையைத் தூக்கி கொண்டு ஸூப்ப்டான் இலட்சுமி மடுவத்தில் குழந்தையை விட்டு விட்டு அவள் பெயர் பதியப் போன போது கண்டக்கரப்பா சீறி விழுந்தாள். "எல்லாரும் வேலைக்குப் போய்ச்சி... இப்பவா வாரே?"

"இல்லைப்பா... சொகமில்ல... விடிய காத்தால் எழும்பவும் முடியல்ல..." என கெஞ்சினாள்.

22ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பசி இல்லையே?" வெளிக்கிடுங்கோவென், கெதியாய் வீட்டை போவம்"

செல்லையா அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டாள். மாட்டின் வெண்டம் மறுபடி பனந்தோப்புகளில் எதிரொலித்தது— வல்லை வெளி!

இந்த அகன்ற பூமிப்பரப்பின் மகிமையை அறிந்ததுபோல், இதுகாறும் வேகமாக ஓடிவந்த மாடு, தன் கதியைக் குறைத்து அடிமேல் அடி எடுத்துவைக்க ஆரம்பித்தது.

பேய்க்காற்று ஹோ என்று கழன்று அடித்தது.

வானம் கவிந்து, நாற்புறமும் நிலத்தைக் கவ்விக்கொண்டிருந்தது. வெளியின் நடுவே தேங்கி நின்ற நீரோடை ஒரு அரக்கனது பிரமாண்டமான மார்பில் அணியப்பட்ட மரகதச் சரடுபோல் ஜ்வலித்தது. வான முகட்டின் உச்சியில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பனிங்குத் தகடுபோன்ற சந்திரதீபம் கீழே விழுந்துவிட எத்தனிப்பதுபோல் களிந்து பிரகாசித்தது.

சின்ன மனிதர்களையும் பெரிய, எண்ணங்கள் எண்ணும்படி தூண்டும் இந்த வெளிப்பிரதேசத்தில்தான் "மணல் திடலி"ன் ஜீவநாடி நவநாகரீக முறைகளால் நலிந்து

"சரி...சரி... கிளாக்கரய்யா வீட்டை கூட்டித் துடைக்கணும்... சமயலும் செய்யணும்.... அங்கிட்டு போ... பதியுறேன்...." அவரது பதில் அவளுக்கு ஆறுதல் அளித்தது.

கிளாக்கரய்யாவின் விடுதிக்கு போனபோது அவர் வெளியே பூந்தோட்டத்தில் நின்றிருந்தார். "இலட்சுமியா போ... போயி எல்லாம் துப்பரவாக்கி கழுவு...." என்றார். அவள் குசினிக்குள் சென்ற போது பழைய சாதம் இருந்தது. வத வத என்று சாப்பிட்டாள். உணவு உள்ளிறங்கியதும் வயிறு அழுத்தது. நிலா நினைவு வந்தது. "பாவம்; கஞ்சிய கொடுத்திருக்கலாம்... பள்ளிக் கூடத்தில் பிள்கட் கொடுக்க பத்து மணியாகும்.... பிள்ளை பசி தாங்க மாட்டான்...." என பலவாறு எண்ணிய படி துரிதமாக வேலைகளைச் செய்தாள் இலட்சுமி. "மத்தியானச் சாப்பாடு பிரச்சனையும் தீர்ந்தது. சாப்பிடலாம்"

வேலைக்குப் போன கிளாக்கரய்யா மதியம் திரும்பி வந்த போது சமையல் வேலை அனைத்தையும் முடித்துவிட்டு குளித்துக் கொண்டிருந்தான் இலட்சுமி. ஐயா வந்ததைக் கண்டதும் குளியலை பாதியில் நிறுத்திவிட்டு வந்து உணவு வகைகளை எடுத்து வைத்தாள்.

சாப்பிட வந்த கிளாக்கரய்யா "எடி லெச்சுமி நீ இப்ப நல்ல ஷவாயிட்டாய்டு... எங்கே ஒம்பிசன், திரும்பி வந்தாளா?" என்று கேட்டபடி அவளை உற்று பார்த்தார். இலட்சுமிக்கு அவரது உள்நோக்கம் புரிவது போலிருந்தது. மனதுக்குள் கறுவிக் கொண்டாள். "கீழடுக்கு இளம்பொம்பா ஒம்பு தேவைப்படுதோ?"

"நீ சாப்பிட்டியா?... சாப்பிடு... மிச்சமிருந்தா வீட்டுக்கும் எடுத்துப் போ...." ஆடு நனையுதென்னு ஒநாய் அழுவது இலட்சுமிக்குப் புரிந்தது. கிளாக்கரய்யாவை அனுசரிச்சுப் போனால் சில நன்மைகள் கிடைக்கும்தான் என ஒரு கணம் எண்ணியவள், மறுகணமே தன்னைச் சுதா கரித்துக் கொண்டாள். "பொம்புளக்கு மானம் தான் பெரிக"

சாப்பிட்டு முடிந்த கிளாக்கர் அவளை நெருங்கி வந்த போது அவள் பத்திரகாளியானாள். "இந்த வேல மட்டும் எங்கிட்ட வெச்சிக்காதீங்க..." ஆமா... சாப்பிடாமலே விடு விடு என புறப்பட்டு செல்லும் இலட்சுமியை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் கிளாக்கர்.

படாமல், இன்றும் அந்தப் பழைய வேகத்தோடு அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

எங்கோ வெகு தொலைவில், நிலத்தில் இருந்து இரண்டு அடி உயரத்தில் பொட்டிட்டது போன்ற ஒரு ஒளிதோன்றி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ரோட்டை நோக்கி நகர்ந்து வந்தது... செல்லையா அதைக் கண்டதும், அதை நோக்கிக் காறியழிந்தான். நல்லம்மா "அது என்ன" என்று கேட்டாள். "ஆரோ மீன்பிடிக்காரர் சூள் கொண்டு போறான்கள்" என்று பொய் சொல்லி, செல்லையா மாட்டின் வாலையப் பிடித்து முறுக்கினாள்.

அந்த வெளிச்சம் ரோட்டைக் கடந்து வேகமாக மற்றப் பக்கத்தில் போய் 'பக்' என்று அவிந்தது.....

செல்லையாவின் மனம் வல்லை வெளிபோல் விரிந்தது, மெய் மறந்து ஒரு மகிழ்ச்சி அவனை ஆட்கொண்டது. தன் குரலை எழுப்பி "ஞானகுமாரி" என்ற தேவகாந்தாரி ராகப்பாட்டைப் பாடினான்..... அவனுக்குப்பசி இல்லை, தாகம் இல்லை, தூக்கம் இல்லை, எத்தனை கொள்ளி வாய்ப் பிசாசுகள் சேர்ந்தும் அவனை என்னசெய்துவிட முடியும்?

இவ்வாறு சற்று ஒரு பட்டினத்தையே அன்பினர்களுக்கும்
 இடமடிக் நடந்து கொள்வதில் தனது வெற்றியை
 வரிசையில் கள் விடுதலை உடனடியாகக் கண்ணைக்
 கசக்கி விடுவார்களே என்று சொல்லியிருப்பாயும் - கடைசி
 யே கடைசி அறிவுரைக்கு அப்பாக்கிற்கு ஒரு விட்டிரும்
 ஒரு விட்டிரும் எவ்வளவு உயர்வு அளவு அளவு அளவு
 என்னென்னவோ இருக்கின்றன. நான்மேல் வேறையால் வந்ததும்
 குறைவாக இருக்கின்றன. இவ்வாறே
 நோற்றுகின்ற தீர்ப்பளிக்க வேண்டுகின்றேன்.

திருமலையாற்றில் ஒரு சிறுமகளுக்கு முகவரி...
 மட்டுமே உள்ள விட்டிரும் கேட்ட சிறுமகளுக்கு அப்பா
 மட்டுமே உள்ள திருமலையாற்றில் இருக்கின்ற திருமலையாற்றில்
 கடைசி அறிவுரைக்கு அப்பாக்கிற்கு ஒரு விட்டிரும்
 ஒரு விட்டிரும் எவ்வளவு உயர்வு அளவு அளவு அளவு
 என்னென்னவோ இருக்கின்றன. நான்மேல் வேறையால் வந்ததும்
 குறைவாக இருக்கின்றன. இவ்வாறே
 நோற்றுகின்ற தீர்ப்பளிக்க வேண்டுகின்றேன்.

மேலும் சொன்னதற்கும் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருப்பது
 தருவாயில் இருக்க கட்டிக்கொடுக்கின்றேன் என்று
 கவருகின்ற கடைசி அறிவுரைக்கு அப்பாக்கிற்கு ஒரு விட்டிரும்
 ஒரு விட்டிரும் எவ்வளவு உயர்வு அளவு அளவு அளவு
 என்னென்னவோ இருக்கின்றன. நான்மேல் வேறையால் வந்ததும்
 குறைவாக இருக்கின்றன. இவ்வாறே
 நோற்றுகின்ற தீர்ப்பளிக்க வேண்டுகின்றேன்.

முன் பற்றாமல் மருமகனைக் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருப்பது
 மட்டுமே உள்ள விட்டிரும் கேட்ட சிறுமகளுக்கு அப்பா
 மட்டுமே உள்ள திருமலையாற்றில் இருக்கின்ற திருமலையாற்றில்
 கடைசி அறிவுரைக்கு அப்பாக்கிற்கு ஒரு விட்டிரும்
 ஒரு விட்டிரும் எவ்வளவு உயர்வு அளவு அளவு அளவு
 என்னென்னவோ இருக்கின்றன. நான்மேல் வேறையால் வந்ததும்
 குறைவாக இருக்கின்றன. இவ்வாறே
 நோற்றுகின்ற தீர்ப்பளிக்க வேண்டுகின்றேன்.

உருக்குத்தான் சொந்தம் - என்மேல் விட்டிரும் -
 இனி எந்த விட்டிரும் மட்டுமே உள்ள விட்டிரும் கேட்ட சிறுமகளுக்கு
 அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு
 அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு

திருமலையாற்றில் சந்தோஷமாக திருமலையாற்றில்
 மட்டுமே உள்ள விட்டிரும் கேட்ட சிறுமகளுக்கு அப்பா
 மட்டுமே உள்ள திருமலையாற்றில் இருக்கின்ற திருமலையாற்றில்
 கடைசி அறிவுரைக்கு அப்பாக்கிற்கு ஒரு விட்டிரும்
 ஒரு விட்டிரும் எவ்வளவு உயர்வு அளவு அளவு அளவு
 என்னென்னவோ இருக்கின்றன. நான்மேல் வேறையால் வந்ததும்
 குறைவாக இருக்கின்றன. இவ்வாறே
 நோற்றுகின்ற தீர்ப்பளிக்க வேண்டுகின்றேன்.

பகர்ந்துள்ள அப்பாக்கின் புகர் பாடுவதில்வே வேறுபுது
 வேறுபுது

"மருமகன் இவ்வாறிடமால் ஆள்பத்திரியே தனித்து
 வெளிப்படுத்தும்"

"மருமகன் ஒரு கைத்த குட்டிவேள் எதுவும்
 பின்புட்டிக்கொண்டால்"

"மருமகன் என்மேல் ஆள்பத்திரியே ஒன்று வர
 சொல்லிக் கேட்காமல் மட்டுமே உள்ள விட்டிரும் கேட்ட சிறுமகளுக்கு
 அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு

இப்படியே ஒரு மாதம் தான் இருக்கிறது.

முதல் மாதம் என்மேல் துள்ளிட வந்தவபோல் வகல்
 கொண்டு வந்தவபோல் என்மேல் பல்விடமாக வகல்பிடுகின்றன.
 அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு

சோயலில் இருக்கின்ற மார்த்த வேறுபுது மார்த்த
 வேறுபுது மார்த்த மார்த்த

"என்ன மார்த்த... உமக்கு என்மேல் துள்ளி வந்து
 என்மேல் என்மேல் கொடுக்கின்றன"

"என்மேல்... என்மேல் துள்ளி வந்து வந்தவபோல்
 அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு அப்பாக்கிற்கு

"ஆக என்மேல் துள்ளி வந்து துள்ளி வந்து
 துள்ளி வந்து வந்தவபோல்"

"து... மார்த்த... கொடுக்கின்ற மார்த்த... வந்தவபோல்,
 துள்ளி வந்து வந்தவபோல், துள்ளி வந்து வந்தவபோல்
 கட்டிக்கொடுக்கின்ற 25 ஆயிரம் துள்ளி வந்து வந்தவபோல்"

என்ற சிறுமகன் தான் கடைசி புகர் கொண்டு வந்து
 மார்த்த மார்த்த மார்த்த மார்த்த மார்த்த

மேலும்: "கடைசி மார்த்த மார்த்த" துள்ளி வந்து
 கொண்டு இருக்கிறது.

மார்த்த மார்த்த மார்த்த மார்த்த மார்த்த
 கொண்டு கொண்டு இருக்கிறது.

வேளாண் சம்பளம் - கொடுக்கின்ற தீர்ப்பு

**கலாபுஷணம் புலோலியூர் க. சதாசிவம்
 நூலகார்த்திக்சி சிறுகதைப் போட்டி 2010**

(அனுசரணை : புலோலியூர் க. சதாசிவம் குடும்பத்தினர்)

- முதற் பரிசு - ரூபா 3000/-
- இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 2000/-
- மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 1000/-

- தனது தனது சிறுகதைகளுக்கும் தனது ரூபா 500/- வழங்கப்படும்.
- முதல்வர் திருமலையாற்றில் கடைசிகள் போட்டியில் சேர்ந்து கொள்ளும்படியான யோசனா.
- தனது உடனடியான சிறுகதைகளை தனது கலாபுஷணம் புலோலியூர் க. சதாசிவம்
 நூலகார்த்திக்சி சிறுகதைப்போட்டி - 2010 எனக் குறிப்பிடக் கொண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முறைகள்

நூலகம் கிணை அணுகாமை - 3-B, 46th ஓய்வகம், கொழும்பு - 06.
 போட்டி முடிவு திகதி - 30.09.2010
 முடிவு திகதிக்கு பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படாட்டே

- ஆசிரியர்

இறுதியில் ஒன்றாகவே மீளா நித்திரை செய்து விட்டனர் எனக் கதையை முடித்திருந்தால் கதை அன்பின் புனிதத்தின் எல்லையை அடைந்திருக்கும்” என்பது திருக்கோணமலை கமலா விஸ்வலிங்கம் அவர்களின் கருத்து.

கதையின் முடிவை என் மனமும் ஒப்பவில்லை. எழுத்தாளருடன் தொடர்பு கொண்ட போது, “கதையைப் பிரசுரிக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. கதையின் முடிவைத் தயவுசெய்து மாற்ற வேண்டாம். எல்லாவற்றுக்கும் நானே பொறுப்பு” எனத் தெரிவித்தார்.

கதையை மீண்டும் மீண்டும் வாசித்துப் பார்த்தேன். கதையின் முடிவுதான் புரட்சிகரமானதாக ஆட்சேபனைக்குரியதாகத் தோன்றினாலும், தேவையற்ற வசனங்கள், வர்ணனைகள் விபரங்கள் இன்றி, கதை நன்றாகவே கட்டுக்கோப்பான முறையிற் சொல்லப்பட்டிருந்தது. எழுத்தாளர்களுக்குரிய கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கு மதிப்பளித்து, ஒரு பரிசோதனையாகக் கதையை வெளியிடலாமா என்ற கோணத்திற் சிந்தித்துப் பார்த்தபோது, புதுமைப் பித்தனின் “பொன்னகரம்” நினைவுக்கு வந்தது. நேயாபிளியான ஏழைக் கணவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அம்மாளு துணிச்சலாகச் செய்த செயலை, சமுதாயத்திலுள்ள அத்தனை ஏழைப் பெண்களும் செய்வா என்ற முடிவிற்கு யாரும் வரமாட்டார்கள். ஏன் சமுதாயத்தில் ஒரு பெண்கூட, அம்மாளுவைப் போல் நடக்காமற் போகலாம்! “தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையென்ற சகத்தினை அழித்திடுவோம்!” என்ற பாரதியின் தர்மாவேசமே, சமுதாய நலன் கருதிய புதுமைப் பித்தனிடமும் இருந்திருக்க வேண்டும். அம்மாளுவையும் கணவனையும் போன்ற ஏழைகள் உருவாவதற்குக் காரணமான சமுதாயத்தைச் சாடுவதற்காகவே புதுமைப் பித்தன் “அம்மாளு” வைப் படைத்தார் என்றுஞ் சொல்லலாம். கதை அவள் தன் கற்பை விற்றாள் என்பதை வாசகர்கள் நம்பும் வகையிற் சொல்லப்பட்டிருந்தது என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் அந்த அளவுக்கு மிகமிகத் தெளிவாக “மன்னிப்பாரா” அழைப்பில்லை எனக் கருதலாம். இது ஒரு பலவீனமான காரணந்தான் என்றாலும், கதையை வெளியிடத் தீர்மானித்தேன். முன்னர் குறிப்பிட்டபடி 1961 வைகாசி இதழில் அது வெளிவந்தது.

எழுத்தாளன் கதையை எழுதி முடித்த பின்னர்தான் (வாசகர்களிடம்) கதை ஆரம்பமாகின்றது என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. ஆயர்வேத வைத்தியராகப் பணி புரிந்து கொண்டு எழுத்தாளராகவும் தன் பெயரை நிலை நாட்டிய இலுப்பைக் கடவை எஸ். எல். சுவந்தரநாயகம் அவர்களும் வகனியாவில் அரசு ஊழியராகக் கடமைபற்றிய க. துளசிகாமணி (செந்தாரகை) அவர்களும் இருவேறு கோணங்களில் இந்தக் கதையைத் தொடர்ந்து எழுதினார்கள். சுவந்தரநாயகம் எழுதிய கதை 1961 - ஆடி, ஆவணி “கலைச் செல்வி”யிலும், செந்தாரகையின் கதை 1961 - கார்த்திகை இதழிலும் வெளியிடப்பெற்றன. “கலைச்செல்வி கைகாசி இதழில் ‘பவானி’ எழுதிய ‘மன்னிப்பாரா?’ என்ற கதை இலக்கிய உலகில் பிரச்சினைக்குரிய ஒரு கதையாக அழைந்துவிட்டது. பொழுது விடிந்தால் வேறொருவன் கழுத்தில் மாலையிடவிருக்கும் சசீலா, ஏற்கனவே தான் காதுவித்த மூர்த்தியுடன் அன்றிரவு நடந்து கொள்ளும் முறை, கற்ப நெறிக்குப் புறம்பானதல்ல என்பது கதையின் முடிவு. கற்பு, மனச்சாட்சி, ஆகியவற்றின் விளக்கங்களுடன் அந்த முடிவை மாற்றியமைக்கின்றார் சுவந்தர நாயகம்” - வைகாசி இதழில் ‘பவானி’ எழுதிய கதையின் முடிவை மாற்றியமைத்துச் சுவந்தரநாயகம் எழுதிய கதையைச் சென்ற

இதழிற் படித்தீர்கள். “பவானி”யின் முடிவை ஏற்றுக் கொண்டு இலட்சியக் கதாநாயகன் ஒருவனைப் படைக்கின்றார் செந்தாரகை” - ஆகிய எனது அறிமுகக் குறிப்புக்களிலிருந்து இரு கதைகளின் போக்கையும் வாசகர்கள் ஊகிக்கலாம். முடிவாக, இலக்கியப் பிரக்ஞையுடைய வாசகர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையிலமைந்த இந்த மூன்று கதைகளையும் வெளியிட்டமை, “கலைச் செல்வி”யின் இலக்கியப் பணிகளுட் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக அழைப்பம் என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

“கலைச்செல்வி” வாசகர்கள் பவானி அதிருப்தியைச் சம்பாதித்த ஆனி இதழின் அட்டைப்படத்தை “ரூனம்” வாசகர்களும் இப்போது பார்வையிடலாம். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் - மூவாண் ஓவியம், புளொக் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு விளம்பர வருவாய் ஆகியவை கிடைத்தல் - “கலைச்செல்வி” மூவாண் அட்டைப்படத்துடன் வெளிவந்துள்ளது. புதிய ஓவியர்கள் சிலர், புகழ் பெறும் நோக்குடன் தம் கைவண்ணங்களைக் “கலைச்செல்வி”க்கு அனுப்புவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். அப்படிக்கிடைத்தே இந்த ஓவியம். வாசகர்களிடம் விரசு உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடும் நோக்கம் “கலைச்செல்வி”க்கு என்றுமே இருந்ததில்லை. இந்தப் படம் அப்படியான ஒன்று என நான் கருதவில்லை. மஞ்சரி என்ற இந்த ஓவியர் யார் என்பதை என் ரூபகத்துக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த “குமார்” என்பவராக இருக்கக்கூடும். இலவசமாகக் கிடைத்த ஒரு மூவாண் ஓவியத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என நினைத்தேனே தவிர, வாசகர்கள் எந்த அளவுக்கு அதை வரவேற்பார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் சிந்திக்கத் தவறிவிட்டேன்.

இப்படியான அட்டைப்படங்களைப் போடுவதால் உங்களுக்குப் பெருமை இருக்கலாம். ஆனால் “கலைச்செல்வி”யின் மாணவல்லவா போய்க்கொண்டிருக்கிறது! என எழுதினார் ஆரவயல்பிட்டி கேசன். “இம்முறை “கலைச்செல்வி”வியைக் கண்டடும் கண்ணீர் வடித்தேன், அட்டைச் சித்திரத்தின் ஆபாசத்தைக் காண நோர்ந்ததே என்பதற்காக” என்பது யாழ்ப்பாணம் மூர்த்தியின் வருத்தம். “இது போன்ற முகப்புச் சித்திரங்கள் “கலைச்செல்வி”யின் மதிப்பைக் குறைப்பவை” என எச்சரித்தார் யாழ்ப்பாணம் P. நீக்கலஸ்” அட்டைப்படம் அருமை- கலைச்செல்வி வயது வந்தவர்க்கு மட்டும் என்றிருந்தால்” எனத் திருநெல்வேலி தமிழ் வண்ணன் நக்கலடித்தார். அட்டையைக் கிழித்து அடுப்பிலிட்ட பின்தான் “செல்வி” யைத் தொட்டுச் சுவைக்க மனம் வந்தது” என அச்சுவேலி க. இராசரத்தினம் தன் வெறுப்பை வெளியிட்டிருந்தார்.

மாட்டித் துணிநீக்கி மாணவரின் வாழ்வியல்வைச் சீர்செல்வி அட்டை சிதைக்கிறதானாலும், அரைபிற துணியை அகற்றாமல் விட்டீர் பரவகிறோம் உங்கள் தமிழ்ப் பண்பு

எனக் கவிதையில் கிண்டலடித்தவரின் பெயர், தூரதிஷ்டவசமாக (இப்போது என்னிடமுள்ள) கலைச்செல்வியிற் காணப்படவில்லை; அவர் அதை எழுதியிருப்பார் என்பதை என்னால் ஊகிக்கவும் முடியவில்லை.

சந்தா, விளம்பரம், விற்பனை, விநியோகம் முதலியவற்றிற்கு கவனம் செலுத்திக் கொண்டே, கதை, கட்டுரை, கவிதை, ஓவியம் போன்றவற்றைத் தெரிவு செய்வதிலும் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடனும் விழிப்புணர்ச்சியுடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டிய காலமாக இருந்தது கலைச்செல்விக்காலம்.

(இனி, அடுத்த இதழில்)

அறுபதுகளில் மலையகத்துக்கென முதன் முதலாக ஒரு சிறுகதைப் போட்டியை அறிவித்த மலைமூலகவில் முதல் பரிசு பெற்ற எனது சிறுகதை நாயிருக்கும் நாடே....

வீரகேசரியில் பாட்டி சொன்ன கதை வந்த மறு மாதமே மலைமூலக ஆண்டு மலர் ஏப்பிரல் 1963 என்னுடைய நாயிருக்கும் நாடே சிறுகதையை வெளியிட்டது.

வீரகேசரிபோல் ஒரு பரந்த தளம் இல்லையாயினும் மலையகமெங்கும் எழுத்துடனும்; வாசிப்புடனும் மலையகம் என்கின்ற உணர்வுடனும் இயங்கிய சகலர் மத்தியிலும் எனக்கொரு அறிமுகத்தையும் அந்தஸ்தையும் பெற்றுக்கொடுத்த ஏடு மலைமூலக.

அதற்கான ஒரு கௌரவமாகவும் இந்தத் தொகுதிக்கான தலைப்பு அமைகிறது என்பது மகிழ்ச்சிகரமானது தான்.

அதன் பிறகு பேச்சே இல்லை! கப்பிப்பென்று காலம் கடந்தது. மாதங்கள் நகர்ந்தன. 1979 நவம்பர் வந்தது. முன்பு ஒரு நாள் வந்தது போலவே நித்தி வந்தார்.

அவருடைய கையில் 'நாயிருக்கும் நாடே' தொகுதி இருந்தது.

கே. கே. ராஜாவின் அழகான, அடக்கம் மிகுந்த, அர்த்தம் பொதிந்த அட்டைப்படம், நித்தியின் அருமையான, ஆழமானதொரு முன்னுரை. உள்ளே பதினொரு கதைகள் 125 பக்கங்கள். விலை 7 ரூ 50 சதம். வெளியீடு வைகறை - 330 நாவலர் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம். டிசம்பர் 1979.

எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. இரண்டு பிரதிகளுடன் ஒரு அச்சடித்த தபாலட்டையையும் கொடுத்தார்.

நாயிருக்கும் நாடே
நூல் வெளியீடு,
தெளிவத்தை ஜோசப்பின் பதினொரு சிறுகதைகள் கொண்ட தொகுதி.

யாழ் நிழல் மண்டபம்.
28-12-1979 வெள்ளி மாலை 4.30 மணி தலைமை :-
கவிஞர் இ. முருகையன்.

வெளியீட்டுரை :- மு. நித்தியானந்தன், விமர்சனம் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி
திரு. டொமினிக் ஜீவா.
இதுதான் தபாலட்டை.
நீங்கள் கட்டாயம் வருகின்றீர்கள் என்றதொரு கட்டையுடனான அழைப்பு.

நான் போவதாக இல்லை. என்னுடைய உத்தியோக வட்சணம் அது. பெரிதாக ஒன்றும் இருக்காது. ஆனால் நான் எல்லா நேரமும் இருந்தாக வேண்டும். ஆகவே நித்தி தொலைபேசியில் பேசிய போதும் கூட வர வசதிப்பட்டது என்றே நினைக்கிறேன் நீங்கள் சமாளிக்க மாட்டீர்களா என்று கேட்டேன்.

கூட்டத்தை சமாளிப்பேன் ஆனால் டொமினிக் ஜீவாவை சமாளிக்க முடியாது. எங்கே மாப்பிள்ளை; மாப்பிள்ளை இல்லாத ஒரு திருமணமா... என்று கத்துவார்.

ஆகவே கட்டாயமாக வருகின்றீர்கள் உடனே திரும்பிப் போய் விடலாம் யாழ்ப்பாணம் என்ன ஆயிரம் மைலுக்கப்பாலா இருக்கிறது... என்றார் சிரித்தப்படி.

போய் சேர்ந்தேன்.

தி. ஞா :- அதற்கு முன் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருக்கின்றீர்களா அல்லது இது தான் முதல் முறையா?

தெ. ஜோ :- அதுதான் முதல் தடவை! நன்றாகக் கேட்டீர்கள்.... பேராசிரியர் கைலாசபதியும் நான் நிழல்

ஹாலுக்குள் நுழைந்து அமர்ந்ததும், இதே கேள்வியைத்தான் கேட்டார்.

'இல்லை அப்பா, இதுதான் முதல் தடவை என்றேன்.' மு. நித்தியானந்தன் அவர்களுக்கு நான் நிறையவே நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கின்றேன்.

வலுக்கட்டாயமாக அவர் என்னை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவழைத்தார்.

'கொழும்பில் ஏறி இங்கே இறங்குங்கள், நண்பர்கள் ரயிலடியிலிருந்து உங்களை வீட்டுக்குக் கூட்டிவருவார்கள்' என்று கூறி வைத்திருந்தார். அப்படியே நடந்தது.

நிர்மலா, பாலேந்திரா, ஆனந்தராணி என்று வீட்டில் சந்தித்தேன்.

எழுதிய நானே மறந்துவிட்ட எனது கதைகளின் சிற்சில வரிகளைக் கூறிக் கூறி 'மறக்க முடியாத வரிகள்' என்று என்னை மலைக்க வைத்தார் நிர்மலா நித்தியானந்தன்.

கண்ணாடி வார்ப்புக்கள் நாடகத்தில் மனவளம் குன்றிய மகனாகத் தோன்றும் ஆனந்தராணியின் அம்மாவாக நடத்த நிர்மலாவையும், அந்தப் பாத்திரத்திற்கு உயிருட்டிய அவருடைய குரல்வளத்தையும் மறக்கவா முடியும்.

ஒரு அரை மணி நேரம் போல் வீட்டில்... பிறகு வெளியீட்டு விழா மண்டபத்துக்குள்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களை முதன்முதலாக சந்தித்து உரையாடிய தினமும் அதுதான். 28-12-1979.

கவிஞர் முருகையன், டொமினிக் ஜீவா போன்றவர்களை ஏலவே சந்தித்து உரையாடியுள்ளேன்.

பேராசிரியர் என்னிடம் கேட்ட முதல் கேள்வியே இதற்கு முன் யாழ்ப்பாணம் வந்திருக்கின்றீர்களா என்பது தான். நீங்களும் அதைத்தான் கேட்டீர்கள். 'இல்லை' என்ற என்னுடைய பதில் பேராசிரியின் உரையின் போது பெரிதுபடுத்தப்பட்டது, எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

சோதனை என்கின்ற என்னுடைய கதையில் யாழ்ப்பாணம் என்ன ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பாலா இருக்கிறது, ராத்திரிக்கோச்சில் எறினா அடுத்த நாள் விடிய ஊரில் என்று ஒரு வரி வருகிறது.

பாவசங்கீர்த்தனம் என்னும் கதையில் யாழ்ப்பாணம் என்ன கிட்டவா இருக்கிறது. கோச்சிக்காரனே கடன்காரனாக்கி விடுவானே என்று ஒரு வரி வருகின்றது.

முதல் கதையில் 'தோட்டத்துப் பாடசாலை சோதனை பரபரப்பில் மனுசியின் கடிதத்துக்குப் பதில் போடவில்லை என்னும் ஆதங்கத்தை மாஸ்டர் அந்த வரியின் மூலம் சரிக்கட்டிக் கொள்ளுகின்றார்.

இரண்டாவது கதையில் யாழ்ப்பாணத்தில் வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கும் சின்னக் கிளாக்கரய்யா பெரியவரின் வீடுதேடிப் போய் மனைவியும் தானும் ஊருக்குப் போய்வர தனக்கு வீவுகேட்கின்றார். 'இருவருமாக ஏன் போக வேண்டும் நீ மட்டும் போ, அம்மா இங்கிருக்கட்டும் என்னும் தனது விருப்பத்தை அந்த வரி மூலம் சரிக்கட்டிக் கொள்ளுகின்றார் பெரியவர்.

இதொன்றையும் கவனம் கொள்ளாமல் அந்த இரண்டு வரிகள் மட்டுமே கூறி முன்னெப்போதும் யாழ்ப்பாணம் வந்திராத தெளிவத்தை, இன்று தான் முதன்முறையாக யாழ் வந்துள்ள தெளிவத்தை, யாழ்ப்பாணம் கிட்ட இருக்கிறதா தூர இருக்கிறதா என்று முரண்பாட்டுக் கருத்துக் கூறும் தெளிவத்தை, யாழ்ப்பாணத்து வாத்தியை வில்லனாகவும் யாழ்ப்பாணத்துக் கிளாக்கரை - அவரது மனைவியை -

பொல்லாதவர்களாகவும் காட்ட முனைகின்றார் என்று ஒரு தினுசாகத் காட்ட முயன்றது எனக்கும் பிடிக்கவில்லை.

திரு டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் பேசத் தொடங்கியதுமே ஒரு மலை நாட்டுச் சிறுகதைத் தொகுதி யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முறையாக வெளியிடப் படுவது ஒரு இலக்கிய வரலாற்று நிகழ்வு. இந்த நிகழ்வை பெருமைப் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் வந்தேன். தெளிவத்தைக்காக வரவில்லை என்றார்.

கொழும்பில் நடக்கும் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு நான் போவதில்லை என்றும் குறை அந்த நாட்களில் ஜீவா அவர்களுக்கு இருந்தது. அதுதான் எனக்காக வரவில்லை என்றும் சினம்.

என்னை எப்படியும் இரவு ரயிலின் ஏற்றிவிட்டு விட வேண்டும்' என்றும் நிபந்தனையுடன் தான் கூட்டத்திக்குச் சென்றிருந்தேன்.

நித்தியும் அதற்கு உடன்பட்டு ஏற்பாடுகளுடன் இருந்தார். என்னுடைய பதிலுரை முடிந்ததும் என்னைக் கூட்டிப்போய் ரயிலேற்றிவிட நண்பர்களை தயார் செய்து வைத்திருந்தார்.

ஜீவா பேசி முடிந்ததும் என்னுடைய பதிலுரை. இந்த நூலைக் கொண்டு வந்தமைக்காகவும், யாழ்ப்பாணத்தில் இப்படியானதொரு வெளியீட்டு நிகழ்வை இலக்கிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களின் பங்களிப்புடன் நடத்தியமைக்காகவும் நன்றி கூறுவதாகவே எனதுரை அமைந்தது.

எனது படைப்புக்கள் பற்றிய விமர்சனங்களுக்குப் பதில் கூறும் பக்குவம் அப்போது எனக்கு வந்திருக்கவில்லை என்பது ஒரு புறமிருக்க; அதைவிடவும் நித்தி என்று நான் உரிமையுடன் விளிக்கும் மு. நித்தியானந்தன் அவர்களுக்கு நன்றி கூர்வதை முக்கியமானதாகக் கருதினேன்.

எண்பதுகளுக்குப் பிந்தியதான எனது எழுத்துலக இரண்டாம் வருகையை மேலும் ஆழமானதாகவும் அர்த்தமானதாகவும் ஆக்கிய பெருமை இந்த நூல் வெளியீட்டுக்கும் தொடர்ச்சியாக அவர் நடத்திய வெளியீட்டு விழாக்களுக்கும் உரித்தானது.

இனி எழுதுவதில்லை என்று பேனையை மூடி வைத்துவிட்ட ஒரு கால கட்டத்தில், தங்களுடன் இணைந்தோடாத; தங்களுக்குக் கட்டுப்பாடாத, தங்களுக்கு வேண்டாத ஒருவனை தொலைத்தாகிவிட்டது என்று சிலர் திருப்தி கொண்டிருந்த சூழலில் இந்த நாமிருக்கும் நாடே... தொகுதியை வெளியிட்டதன் மூலம் என்னை எழுப்பிவிட்டது மாத்திரமன்றி, அலங்காரங்களுடன் முன் ஆசனமிட்டு அமரச் செய்தவர் நித்தி.

எழுத்துச் சிறுகதை இலக்கியப்பரப்பில் ஜோசப்பிற்கு இணையாக எழுதக்கூடியவர்கள் என்று ஓரிருவரை, மட்டுமே கூறமுடியும்' என்று இந்த நூலுக்கான முன்னுரையில் ஓரிடத்தில் குறிக்கின்றார், அவர்.

நித்தி யாரோ எவரோ அல்ல! யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தின் அப்போதைய விரிவுரையாளர். புத்திஜீவி, அறிவியல் வாதி, முற்போக்குப் பாசறைக்குள் வளர்ந்தவர். பாசத்துடன் அவர்களால் வளர்க்கப்பட்டவர் ஆய்வாளர் விமர்சகர்.

தங்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட ஒருவனை நித்தி இப்படி அலங்காரங்களுடன் தூக்கிப் பிடித்தால் சும்மா இருப்பார்களா? நித்தியும் விட்டபாடில்லை. இந்த வெளியீட்டு

விழாவிற்குப் பிறகு விமர்சனக் கூட்டம், அறிமுக விழா என்று நான்கு கூட்டங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகம் உட்பட நான்கு இடங்களில் நடத்தினார். முற்போக்கு அணியின் முக்கியத்துவங்களையே உரையாற்றவும் அழைத்தார்.

கவிஞர் சோலைக்கிளியின் ஒரு மல்லிகைக் கவிதைக்காக 'கடுங்கோபத்துடன் ஒரு கடிதம்' என்று அமரர் முருகையன் மல்லிகைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இருந்தார்.

அதே கடுங்கோபங்களுடன் மேற்கிளம்பிய விமர்சனங்களுக்கும் சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கும், காரசாரமாகவும், மூர்க்கமாகவும், கிண்டலாகவும் பதிலளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நித்தியுடையதாகி விட்டது.

யாழ்ப்பாணம் மட்டக்களப்பு திருக்கோணமலை என்றும், கொழும்பு, கண்டி, ஹட்டன், நாவல்நகர், கம்பளை பண்டாரவளை என்றும் தொடர்ச்சியாகக் கூட்டங்கள் நடத்திக் களைப்படைந்தவர் நித்தி.

கம்பளைக் கூட்டத்தில் நீங்களும் உரையாற்றியிருந்தீர்கள்.

நன்றி கூறுவதன் மூலம் என் பொருட்டு நித்தி பட்ட பாடுகளை நிறை செய்துவிட்டபடியாக.

ஆகவே தான் நித்திக்கு நான் நிறைய நன்றிக்கடன் பட்டிருப்பதாகக் கூறினேன்.

1979ல் என்னுடைய நூலை வெளியிட்டபின் 80ல் என். எஸ். ராமையாவின் ஒரு கூடைக் கொழுந்தையும், 1981ல் சி. வி. யின் வீடற்றவன் நாவலையும் வைகறை மூலம் வெளியிட்டார் நித்தி.

பிந்திய இரண்டு நூல்களுக்கும், என்னுடையதை வெளியிட்டுப்பட்ட சிரமங்களையும் அவர் படவில்லை!

தி. ஞா :- தரமான எழுத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைத் தொகுதிகளில் நாமிருக்கும் நாடேயும் ஒன்று என்பதில் அபிப்பிராய பேதங்கள் இல்லை. இன்றைய இளம் வாசகர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும் அது வாசிக்கத் கிடைக்கிறதா? இல்லையே!

தெ. ஜோ :- உண்மைதான்! என்னிடம் கூட ஒரு பிரதி இல்லை. உங்களிடம் இருந்ததைத்தான் இப்போது வைத்திருக்கின்றேன். குமாணுக்காக!

புனைவகம் மூலம் அதனை மீள்பதிப்புச் செய்யும் முயற்சியில் குமரன் புத்தக இல்லம் ஈடுபட்டிருக்கிறது. வாழ்த்துக்கள் கூறுகின்றேன்.

(தொடரும்.)

சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாச் சிறப்பிதழ்

2011 ஜனவரி 'ஞானம்' இதழ் சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாச் சிறப்பிதழாக

மலர்விருக்கிறது. இந்த இதழுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்பி உதவுமாறு எழுத்தாளர்களை வேண்டுகிறோம்.

-ஆசிரியர்

கயிறுகளை அறுத்துக் கொண்டு வேலியைக் கடந்து காட்டுக்குள் நுழைந்தது. தூரத்தி வந்த சொந்தக்காரன் குழலுக்கருகில் வைத்து அதைப் பிடித்துவிட்டான். வெய்யிலில் ஓடிவந்ததால் அவனுக்குத் தாகமெடுத்தது. மாட்டை ஒரு மரத்தில் கட்டிவிட்டு, குழலை நோக்கி நடந்தான். “சுவாமி தியானத்தில் இருப்பார். ஆதலால் நான் சந்தடி செய்யாது போக வேண்டும்” என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான். குழலுக்கு மிக அருகில் சென்றபோது இந்தப்பாட்டைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்தான்.

“இடது காலை முன்னேவை வலது காலைப் பின்னேவை மினுமினுக்கும் மஞ்சள் அங்கி முகிலில் நெருப்பு மூட்டுது தேவதேவ பதற்றம் ஏனோ?

இடதுகாலை முன்னேவை வலது காலைப் பின்னேவை மினுமினுப்பை என்னை நோக்கி மீள வீச, மீள வீச!”

திகைப்புற்ற கிராமவாசி குழலுக்குள் புகுந்தான். அங்கே வனவாசி ஒற்றைக்காலில் நிற்பதைக் கண்டான். கள்ளங்கபடமற்ற கிராமவாசிக்கு விஷயம் புரிந்திராது என்று கருதிய வனவாசி அவனைக் கேட்டார்: “இல்லறத்தோய், இந்நோன்புநாளில், என்னைப்போல் வனவாசி ஆகவேண்டும் என்ற ஆசையால் வந்தாயா?” கிராமவாசி சொன்னான்: “சுவாமி, எனக்கு வனவாசியாகும் தகுதியில்லை. ஏனெனில் என்னால் ஆடவோ பாடவோ முடியாதே!”

கூம்புஷ்டவத் தொப்பிகளின் வரலாறு

முன்னீடு:

கீழை பர்மாவில் திடீரெனத் தோன்றிய புதிய சமயப் பிரிவுகள் பற்றி திங்கலார் சாயதெளவும் இல்லறத்தார் குழுவொன்றும் உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர். ‘ஒருவர் கேட்டார்; “சுவாமி, அந்நவரத மன்னர் காலத்துக்கு முன்னர் துறவிகள் கூம்பு ஷ்டவத் தொப்பி அணிந்ததாகக் தெரிகிறது. கூம்பு ஷ்டவத் தொப்பிகள் வந்தவாறு என்ன?” சாயதெள சொன்னார்: “இல்லறத்தீர், சமயநூல்கள் கூம்புத் தொப்பிகள் பற்றி ஏதும் சொல்லவில்லை. இவ்வகைத் தொப்பிகள் எப்போது முதலில் பழக்கத்துக்கு வந்தன என்று வரலாற்று நூல்களிலும் எந்தப் பதிவுமில்லை. ஆனால் நான் சொல்லப் போகும் கதை முழுக்க முழுக்க உண்மையென்று நீங்கள் நினைக்கக்கூடாது. கதை சொல்லி தன் கற்பனையையும் சிறிது கலந்து சொல்வது வழக்கம் தானே? ஓர் உதாரணம் சொல்கிறேனே. ஒருவர் தன் வீட்டுக்கருகே, நள்ளிரவில், இரு ஓநாய்களுக்கிடையில் நடந்த சண்டையை விபரித்துக் கொண்டிருந்தார். கதையை முடிக்கும் போது சொன்னார்: “ஒரு மிருகம் முறிந்த காலோடு ஓடியது.” “கால் முறிந்தது உமக்கெப்படித் தெரியும்?” என ஒருவர் கேட்க, “ஓர் இராக்குருவி எனக்குச் சொன்னது!” என்று விளக்கமளித்தார். கதை சொல்லி, நானும் இப்பொழுது கூம்புத் தொப்பியின் மூலம் பற்றிச் சொல்லுவேன். “எப்படி உமக்கு இது தெரியும் என்று நீங்கள் கேட்டால், ஒரு சின்ன இராக்குருவி சொன்னதாகப் பதிலளிக்க வேண்டியவரும்!”

கதை :

முன்னொரு காலத்தில், அந்நவரதர் அரசுக்கட்டில் ஏறுவதற்கும் முன்பு, ஒரு தலைமைக்குரு வாழ்ந்து வந்தார். அவரே மன்னருக்கும் ஆசிரியர். ஒருநாள் காலை அவர் திடீரெனக் கண்ணிழித்தபோது, தம் தலையில் ஒரு சோடிக் கொம்புகள் முளைத்திருப்பதைக் கண்டார். வெட்கம் மேலிட, அடுப்பிக்குள் நழுவிச் சென்ற அவர், அங்கிருந்த தட்டுகள் கூடைகள் கொண்டு, ஒரு கூம்புஷ்டவத் தொப்பி செய்து, தம் கொம்புகளை மறைத்து, தலையில் அணிந்துகொண்டார். யாரும் அவருடைய கூம்புத் தொப்பி பற்றி ஏதும் சொல்லவில்லை. அதை ஏன் அவர் அணிந்திருக்கிறார் என்று கேட்கவயில்லை. ஆனால் எங்கே தன் ரகசியம் அம்பலமாகிவிடுமோ என்று அவர் பயந்து கொண்டிருந்தார். சிறிது காலம் சென்றது. தலைமைக் குருவினால் இந்த அவஸ்தையைத் தாங்க முடியவில்லை. தாம் வனவாசம் மேற்கொள்ள விரும்புவதாக மன்னருக்குத் தெரிவித்துவிட்டு, அண்மையிலுள்ள காட்டின் அடர்த்தியான பகுதிக்குள் புகுந்தார். அங்கே மூங்கிலும் ஓலையும் கொண்டு குழலமைத்துத் தங்கினார். தினமும் காலையில் வரும் சீட்பிள்ளை தரும் உணவை அருந்தினார்.

ஒருநாள் காலை சீட்பிள்ளை வழமையையிட சற்று முன்னதாக வந்துவிட்டார். குருநாதர் தலையில் தொப்பி இல்லை. துருத்திக் கொண்டிருந்த கொம்புகளைக் கண்டு அலறினார் சீடர். “பதறாதே பிள்ளாய், என் தூரதீர்ஷ்டம் தலையில் கொம்புகள் முளைத்துவிட்டன. எனக்கும் உனக்கும் இது தெரிந்திருப்பதால் மோசம் வந்துவிடாது. இதை யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது என உனக்கு ஆணை இடுகிறேன்” என்றார். காட்டுவழியே திரும்பிக் கொண்டிருந்த சீடரால் தம்மைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. காற்றை விளித்து ஓலமிட்டார். என்ன பயங்கரம் இது! என் குருநாதர் தலையில் இரண்டு கொம்புகள்! மன்னரின் ஆசான் தலையில் இரண்டு கொம்புகள்!” அதே நேரம், அவர் அறியாமல், ஒரு வேடன் வில்லை வளைத்து, ஒரு மானுக்கு இலக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தான். சீடனுடைய ஓலத்தைக் கேட்ட மான் ஓடி மறைந்துவிட்டது.

ஏமாந்த வேடன், நகரத்துக்குத் திரும்பி, தன்னால் அன்று இறைச்சி தர முடியவில்லை என்று கடைக்காரருக்குச் சொன்னான். கோபம் கொண்ட கடைக்காரர், உடன்படிக்கையின் படி பொருள் வழங்காத அவன் மீது வழக்குத் தொடரப் போவதாக அச்சுறுத்தினார். “கோபிக்காதீர்கள் நண்பர்களே! தவறு என்னுடையதல்ல. காட்டில் ஒரு விசித்திரமான குரல் மன்னருடைய குருவின் தலையில் கொம்பு முளைத்திருப்பதாகச் சொல்லவே, நான் குறிவைத்த மான் ஓடிவிட்டது!” வேடன் சொன்ன கதை - அதாவது, தலைமைக் குருவின் தலையில் கொம்பு வளர்ந்த கதை - நகரமெங்கும் பரவி, ஈற்றில் மன்னர் செவிக்கும் எட்டியது.

மன்னர் கலவரமடைந்தார். முரசறைவோரைக் கூப்பிட்டு, தலைமைக்குருவுக்குக் கொம்பு முளைத்த கதை பொய் என்று நகரவாசிகளுக்கு அறிவிக்கும்படி சொன்னான். இந்த அறிவிப்பினால் நகரம் இரண்டாயிற்று. ஒரு சாரார் சீலம்மிக்க குருநாதருக்குக் கொம்பு முளைக்காது என்றனர். மற்றொரு சாரார் நெருப்பில்லாமல் புகையாது என்றனர். ஈற்றில் அரசரே நேரில்போய் குருநாதர் தலையைச் சோதிக்கவேண்டும் என

முடிவாயிற்று. மன்னர் தமது யானையில் ஏறிக் காட்டிலுள்ள குருநாதர் குடிவலுக்குச் சென்றார். மன்னரைக் கண்ட தலைமைக்கு, கூம்புத் தொப்பியைக் கழற்றி வீசிவிட்டு, கீழே பார்த்தப்படி தரையில் அமர்ந்தார். தமது ஆசிரியரின் தலையில் இரு கொம்புகளைக்கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தார் மன்னர். சோகமும், வெட்கமும், கோபமும் மேலிட கண்ணியத்தையும் மரியாதையும் மறந்தார் அவர். வணக்கத்துக்குரிய என் குருநாதருக்கு எப்படி இது நடக்க முடியும்? என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டு கொம்புகளைப் பிடித்து இழுத்தார். என்ன ஆச்சரியம்! கொம்புகள் கையோடு வந்தன. குருநாதரும் மன்னர் பெருமானும் மகிழ்ச்சியில் துள்ளினர். வெற்றிக் களிப்போடு நகரம் திரும்பினர்

றங்கூனுக்குப் புகையிலை விற்கப் போன மந்தபுத்தி

முன்னீடு :

ஐராவதி ஆற்றின் கழிமுகத்திலுள்ள ஒரு பட்டினத்துக்கு திங்கலார் சாயதெள போயிருந்தார். நகரத்து மக்கள் இரண்டு பட்டுப் போயிருந்தனர். ஒரு பிரிவினர் பழைமை வாதிகள். மறு பிரிவினர் ஒக்போ மதத்தினர். மூத்த நகரத்தார் சாயதெளவிடம் வந்து, இந்த இரு பிரிவினரையும் சமாதானமாக வாழும்படி அறிவுரை கூறி நெறிப்படுத்துமாறு வேண்டினர். இரு சாராரையும் அழைத்த சாயதெள அவர்களிடையே எழுந்துள்ள கருத்து வேற்றுமை ஓர் அற்ப விஷயமே என்றும் நம்பிக்கை அனுஷ்டானம் இரண்டிலும் இரு பிரிவுகளும் ஒத்த கொள்கை உடையவை எனவும் விளக்கினார். “எது போல என்றால் புகையிலை விற்க றங்கூனுக்குப் போன திருவாளர் மந்தபுத்திக்கு றங்கூனும் ப்றோமும் ஒன்றாகத் தென்பட்டது போல!”

கதை :

ப்றோம் நகரத்தில் மந்தபுத்தி என்றொருவன் வாழ்ந்து வந்தான். பெயர் அவனுக்குக் கச்சிதமாகப் பொருந்தியிருந்தது. ஏனெனில் அவன் நற்குணமும் அமைதியான சபாவமும் மத்திம புத்தியும் உடையவன். மாறாக அவன் மனைவி திருமதி தாட்டி விவேகமும் திடசித்தமும் திறமையும் வாய்ந்தவளாய் இருந்தாள். அவர்களுக்கு சிறியதொரு புகையிலைத் தோட்டம். றங்கூனில் புகையிலை நல்லாய் போவதாகக் கேள்விப்பட்ட திருமதி தாட்டி, இரண்டு கூடை புகையிலையோடு றங்கூனுக்குப் போகும்படி தன் கணவனிடம் சொன்னாள். “எனக்கு வழி தெரியாதே! மேலும் வள்ளத்திலோ வண்டியிலோ புகையிலையைக் கொண்டு போவதற்கான கூலி போக இலாயம் கிடைக்கும் வாய்ப்பும் குறைவு” என்றான் மந்தபுத்தி. றங்கூன் நூற்றிருபது மைல்தான். நீர் ஆண்மகன். நடந்தே போய்விடலாம் என்றான் மனைவி. “எனக்குத் திக்குத் திசை தெரியாது. வழிதவறிப் போய் விடுவேன்” - ஆட்சேபித்தான் மந்தபுத்தி, “அந்தக் கவலையை விட்டுவிடும். இரண்டு கூடை - ஒன்று மிகப் பெரியது, மற்றது மிகச்சிறியது தயார் செய்து புகையிலையை நிரப்புங்கள்” என்றான் மனைவி முடிவாக.

இரண்டு மூன்று நாளில் இரண்டு கூடைகளும் இழைக்கப்பட்டு அவற்றில் புகையிலை நிரப்பப்பட்டது. திருமதி தாட்டி ஒரு காலத்தையேக் கணவன் தோளில் ஏற்றி, பெரிய கூடையை முன்னாலும் சிறிய கூடையைப் பின்னாலும்

தொங்கவிட்டாள். பெருந்தெருவுக்கு அவனை அழைத்துப் போய், றங்கூன் இருக்கும் திக்கை நோக்கி அவனை நிற்க வைத்தாள். “பெரிய கூடையைத் தொடர்ந்து நட. வழியில் உண்ணும் போதும் உறங்கும் போதும் கூட, பெரிய கூடையை றங்கூனை நோக்கியடி வைத்துக்கொள்” என்று சொல்லி வழியனுப்பினாள்.

மந்தபுத்தி றங்கூனை நோக்கி மெல்ல நடந்தான். பொழுதுபட்டது. இருள் சூழ்ந்தது. மனைவி சொன்னபடி கூடைகளைக் கீழே வைத்துவிட்டு, திருமதி தாட்டி ஆசையோடு கட்டிக்கொடுத்த பொதி சேற்றை உண்டான். தெருவேராம் உறங்கப் போனான். இரண்டொரு மணிநேரம் கழிந்தது. ஒரு வண்டிக்காரன் அவ்வழியே வந்தான். இரண்டு கூடைகள் தன் வழிக்குக் குறுக்கே இருப்பதைக் கண்டு எரிச்சலுற்றான். ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்து மந்தபுத்தியை எழுப்பமுயன்றான். அவன் அசையவில்லை. “பாவம், களைத்துப்போய் உறங்குகிறான். அவனைத் தொந்திரவு செய்யக் கூடாது” என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டு, இரு கூடைகளையும் பாதை ஓரம் வைத்துவிட்டு, தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தான். ஆனால் மந்த புத்தியின் கெட்ட காலம், வண்டிக் காரன் கூடைகளை மாற்றி வைத்து விட்டான். இப்பொழுது பெரிய கூடை ப்றோம் நகரத்தை நோக்கி இருந்தது.

அதிகாலை மந்தபுத்தி எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்தான். காலு தடியைக் கவனமாகத் தோளில் ஏற்றினான். மனைவியின் கட்டளைப்படி பெரிய கூடை காட்டிய திசையில் நடக்கலானான். அன்றிரவு மீண்டும் ப்றோம் நகரம் வந்து சேர்ந்தான். ஆனால் தான் கேள்விப்பட்டதற்கெல்லாம் மாறாக, றங்கூனும் ப்றோம் போலவே கலகலப்பினி இருந்தது கண்டு ஏமாற்றமடைந்தான். “கப்பல்கள் எங்கே? செங்கல்லாலான வீடுகள் எங்கே? ஸ்வேதகனப்பகோடா கூட, எங்களுடைய ஸ்வேஸந்தெள பகோடாவிலும் பெரிதாக இல்லையே” என்றான் தனக்குள். மேலும் நடக்கும் போது, தெருக்களும் வீடுகளும் ப்றோம் நகரத்தெருக்களையும் வீடுகளையும் ஒத்திருக்கக் கண்டான். தன் தெருவைப் போல ஒரு தெருவும், தன் வீட்டைப் போல ஒரு வீடும் இருப்பதைக் கண்டதும் அவன் வியப்பு மேலும் அதிகமாயிற்று. அவ்வீட்டின் முன் நின்று, “வீட்டுக்காரரே, ஒரு கால் வெளியே வந்து, ஒரு வழிப்போக்கனுக்கு உதவ முடியுமா? என்றான்.

யன்னல் ஊடாகப் பார்த்த திருமதி தாட்டி தன் கணவன் படலையில் நிற்பதைக் கண்டாள். “இவர் ஏன் திருமதி வந்தார்?” என்று எண்ணியபடி படலையடிக்குப் போனாள். மந்தபுத்திக்கு ஆச்சரியம் எல்லை கடந்தது “றங்கூனின் சீமாட்டியே, தோற்றத்தில் என் மனைவியைப் போலவே இருக்கிறாய், ப்றோம் நகரில், மந்தபுத்தி என்பவரைக் கல்யாணம் செய்து வாழும் திருமதி தாட்டி உனக்கு உறவினாளா?” என்று கேட்டாள். பதில் ஏதும் சொல்லாத தாட்டி, அவன் உச்சிக் குடுமியைப் பிடித்து, அவனைக் குளிய வைத்து, தன் கையில் இருந்த அகப்பையால் அவன் முதுகில் மொத்தினாள். “கிழ்டுப் பிணமே, உனக்கு வாய் இல்லையா? கண் இல்லையா? இது ப்றோம், இது என் வீடு, நான் உன் மனைவி என்பது கூடத் தெரியவில்லையா?” என எரினாள். மந்த புத்தி மறு வார்த்தை பேசாது வீட்டுக்குள் போனான். ஒரு நீண்ட கத்தியோடு வந்தான். மனைவி பயத்தால் நடுங்கினாள். பெரிய கூடையைத் துண்டுதுண்டாக வெட்டிய மந்த புத்தி “இது தான் எனக்குத் தவறாக வழிகாட்டியது” என்றான்.

திகழ்ந்து விட்டார். அதனால் ஐயோ சாமி என்ற யரிதாபகரமான நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டு அவருடைய எழுதுகோல் முடங்கிவிடாது என்று முழுமையாக நம்பலாம். துணைவியாரும் நல்ல எழுத்தாளர் சமூகப் பார்வை கொண்டவர். அதனால் லோக்கல், டால்ஸ்டாய்களின் வரிசையில் இடம்பெற மாட்டார் என நம்புவோம், வாழ்த்துவோம். எழுத்துத் தொழில் தொடர்டும்.

பத்தி எழுத்துக்களும் பதில்

கிறுக்கல்களும் :-

“ஏலே கே. வி. எப்படி உம்ம பிகனசு?”

“பிகனஸ்லா? எதைக் கேக்குதியே?”

“என்னவோ நல்ல ஆளா இருக்குறீர்! அதான் ஒரு கலாபூஷணம் சகோதரர் விஜயன் எப்போ குலாப்ஜான் பிகனஸ் காரராக மாறினார்ன்னு சிநேகபூர்வமாக ஆரம்பித்து அப்பறம் பின்னுபின்னுன்னு பின்னித்தள்ளியிருந்தாரே அதைத்தான் கேட்டுதேன்?”

“கிழிஞ்சுது போ! காக்கா நிக்க பனம் பழம் ‘தொப்பு’ன்னு விழுந்துதாம். அதுமாதிரி இல்லே உம்ம கதை, இருக்கு!”

“அது இல்லெங்கானும் ஒருத்தர் உம்ம பெயரைச் சொல்லி கன்னாபின்னானு எழுதி, அதையும் சஞ்சிகை ஆசிரியர் ‘ப்ளாஸ்’ பண்ணுகிற மாதிரி போல்ட்டைப்புலே பிரசுரிச்சிருக்காரன்னா நீர் பதில் சொல்லித்தானே ஆகணும்!”

“நியாயம் தான்”

“அது தாம்லே கேட்கிறேன். அது என்ன காகம் இருக்க பனம் பழம் விழுந்துதுன்னு கதாகாலேட்சேபம் பண்ணுறீர்?”

“சொல்லுறேன் கேளும். தமிழ் நாடக விழா நடந்துது இல்லே, அப்பதான் இந்த சமாச்சாரப் பத்தி எழுதுனேன். அப்பயா! நம்ம கலையுலகம் கொஞ்சம் ஊழல் பேர்வழிகளாலும், வத்தி வைக்கிறவங்களாலும், ஒரு பொன்னாடைக்காக விடியற்காலை ஓடிப்போய் எம். பி. மார், அமைச்சர்மார் வீட்டு வாசலிலே தவம் கெடக்கிறதும், ஆருக்காவது பரிசு இல்லே பட்டம் கெடைக்கப் போவதுன்னு தெரிஞ்சா பைபாஸ் சோஜரி செய்ய வேண்டிய உடல் பாதிப்பு நிலை இருந்தாலும் இதையெல்லாம் மூடக் கட்டி வைச்சுட்டு மொட்டைக் கடுதாசி எழுதவும், டெலிபோன் அடிக்கவும், பத்திரிகை கட்டிங்களை அனுப்பி வைப்பதுமாக ஆப்பு வைக்கும் சைக்கோக்களாக நம் படைப்பாளிகளில் பலர் நெறிகெட்டு அலைகிற ஒரு குழுவில் சில விசயங்கள் குறித்து சுமுகமான இலக்கிய உரையாடல்களை உசுப்பிவிடுவதற்காக எழுதிவருகிறேன். ஏலே ஒரு சிறு கல்வீச்சு கூட பெரும் நீர்பரப்பில் சலனத்தை உண்டு பண்ணிவிடும் என்ற நம்பிக்கைதான்

“நல்லா இருக்கே! அந்த கலாபூஷணம் சொன்ன மாதிரி அவர் ‘இமேஜ்’ பாதிக்கிறாப்போல நீர் எழுதுவீர். அது இலக்கியப் பணியின்னு வேற பீத்துவீர். நல்ல ஆளு அப்பயா நீர்.”

“அப்படி போடுங்கோ! அப்படின்னு நான் சொல்ல மாட்டேன். ‘அட நமக்கு சப்போட் பண்ணவும் ஆளுக இருக்காங்களேன்னு’ தன்னை ஒரு இன்வென்ஸ்ட்டி ஜொர்னலிஸ்ட்டின்னு சொல்லித்திரிகிற அந்த பூஷணம் தான்-பாராட்டணும். இதையெல்லாம் ஏன் சொல்லுறேன்னா, ஒரு சாதாரண இலக்கியப் பத்தியத்தானும் அமைதியாக, ஒழுங்காக வாசிச்சு அதுவே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுன்னு புரிஞ்சுக்காம நம்மளத்தான் அள்ளி வைக்கிறான்னு அவசரப்பட்டு ஆருக்கோ செய்ததை தன் தலையிலே தூக்கிப்

போட்டுக்கிட்டு ‘அய்யோ என்னைச் சொல்லப்பட்டானே! என் இமேஜை கெடுத்துப் பிட்டானே! என்று மாரடிச்சு ஆடுகிற ஒப்பாறிகாவடி இருக்கே.....!”

“அப்படின்னா? நீர் அவரைப்பத்தி எழுதல்லியா?”

“இழுவதான். நீர் ஒன்னு, ஒரு சமாச்சாரம் சொல்லுதேன் கேளும். விழுந்து விழுந்து சிரிக்கப் போரீர். இந்த பத்தி பிரசுரமானவுடன் நாடக உலக அபிமானிகள் கொஞ்சம் பேர் விழுந்தடிச்சிக்கிட்டு ஓடிவந்து கேட்டா ஆரைச் சொல்லுறியே? ஆரைச் சொல்லுறியேன்னு ஏன்னா எங்கேயும் ஆர் பேரையும் நாம சொல்லல்ல. கேட்டவுக எல்லாம் நெனச்சமாதிரி நம்ம பேனா தனி நபர் எவரையும் அவமானப்படுத்தல்ல. வழக்கம் போலவே நம்ம இலக்கிய உலகில் இடம் பெறும் சில மோசமான சமாச்சாரங்களை சந்திக்கு இருத்து அதனை ஒரு சுமுகமான உரையாடலுக்கு இருத்து போகணுங்கிற முயற்சித்தான்.....”

“அடடா! நல்ல முயற்சிதான். அப்படி என்னதான் சொல்லிப்போட்டீர்?”

“பத்தியை அமைதியாக வாசியும். ஒன்றல்ல பலபேர் தலையை பிய்த்துக் கொள்ளும் சமாச்சாரங்கள் இருக்கின்றன. நண்பர் கனி அவசரப்பட்டுவிட்டார். ஆர் ஆருக்கோ செய்த தொப்பிகளை தன் தலை கை கால்களிலெல்லாம் போட்டு கடிதம் என்ற பெயரில் கதகளி ஆடி அது நான் தாம்லே அது நான் தாம்லே என்று கோமாளியாகிவிட்டார். என்ன ஆரை எழுதினியே எழுதினியே! இது பல பேர் கேட்டும் ஒரு நழுட்டுச் சிரிப்போடு நிறுத்திக்கிட்டேன். அது நான்தானு இவர் பதில் சொல்லிவிட்டார்.

இன்னொரு சமாச்சாரம் தெரியுமா? தமிழ் நாடக உலகில் தன்னை ஒரு பெரிய புள்ளியாக தம்பட்டம் அடிக்கும் ஒருவர் தொலைபேசியில் வீரப்பா பண்ணியில்

“ஏண்டா எப்படி இருக்கு ஒடம்புன்னு?” கெர்ஜித்தார்.

“அப்பயா சாமி? கசரும் கொலஸ்ட்டீரோலுமாக கெடக்குன்னேன். மனுஷனுக்கு பெரிய சந்தோஷம். ஹக்கஹாஹாஹா அலிப்பாவும் நாற்பது திருடனும் படத்தில வருகிற அபுஹூசைனைப்போல சிரிச்சார். ‘கெடக்கான் பய சாகப்போகிற பய’ என்று பக்கத்தில் அவர் சகபாடிக்கிட்ட சொல்வது கேட்டது. உம்கும் இவருக்கு மட்டும் பரவாக யாத்திரை இல்லையோ என்ன. அட அது எல்லோருக்கும் சொந்தம் தானுங்களே.

நண்பர் கனியிடம் ஒரு கேள்வி:

உமது கதையை தமிழ் ஒழுக்க மரபிற்கு பாதுகாமானது என்று சொன்னது கே. வி. யா. இல்லை நடுவர் குழுவா?

ஒரு போட்டியில் இறுதிவரைக்கும் வரும் இருபடைப்புக்கள் பல கட்டங்களைத்தாண்டி வரும் அல்வாறு தான் உமது படைப்பு வந்திருக்கிறது. அந்த குலாப்ஜான் கதை பையனைப் போல இரண்டு பேர் ஓடினால் இருவருக்கும் பரிசு உண்டு. அது சம்பிரதாயம். இவ்வளவு தூரம் வந்த ஒரு படைப்பை இறுதி பரிசளிப்பில் மரபு பிறழ்வானது என ஒதுக்கிவிடுவது தவறானது என்பது தான் என்னுடைய வாதம். அதாவது உமக்கு ஏன் பரிசு கொடுக்கலென்னு நடுவர் குழுவை கேட்டு அடப்பாவிகளா! என்று சபித்தேன். இன்வெஸ்டிகேசன் ஜொர்னலிஸ்ட் உமக்கு புரியல்ல. நடுவர் குழு புரிந்து கொண்டது. அம்பை என்மீது எய்தது. நீர் புரிந்து கொள்ளாமலே எய்துவிட்டீர். அந்த அபுஹூசைன் என்னவோ அவரைப் பத்தி எழுதினதாக டெலிபோனில் கொக்கரித்தார்.

ஏலே! என்னவே வாசிக்கிறீங்க!

“செந்தமிழ் வளம் வற வழிகள்” என்ற நூலுக்கு ரூ. 5000/= பரிசு திருவையாறு தமிழ் ஐயா கல்விக்கழகம் வழங்குகிறது

திருவையாறு தமிழ் ஐயா கல்விக்கழகத்தின் சார்பில் குடும்பகதிப் பரிந்துரை நலவாரியுள்ளமேலும் சிறந்த நூலுக்கு ரூ. 5000/- பெறக்கூடிய பரிசளிப்புகள் மூலமாக நூலுக்கு வழங்குகிறது.

2009 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த பன்மொழி உயல் கு. காவரத்தினம் பாடத்தொகுதியில் ‘செந்தமிழ் வளம் பெற வழிகள்’ என்ற நூலின் பரிந்துரை கல்விக்கழகம் செயலாற்றும் பல்மொழித்தமிழ் நலவாரியான மூலமேலும் இள. குறுமுதல் கவலைப்பிழை அடிப்படையிலும் நூலுக்கு நூலுக்கு தேர்வு செய்துள்ளது. இந்நூலின் சென்னை மாநிலமேலும் பரிசளிப்புகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சென்னை 23.08.2010, 24.08.2010 திகதி, சென்னை ஆசிரிய இயற்கைகளும் சென்னை மாநில எம். ஜி. ஆர். ஐயா கலை அறிவிப்பில் மகனி கல்விக்கழகம் நூலுக்கு பெரிசளிப்பில் அமைத்திருக்கும் தமிழ் ஆய்வு மாநாட்டில் நூலுக்கு தேர்வு செய்து சென்னைக்கு நூலுக்கு ரூ. 5000/- பெறக்கூடிய பரிசளிப்புகள் வழங்குகிறது.

இவ்வகை அறிவிப்பில் கூற்று திருவையாறு தமிழ் கல்விக்கழகம் ஆற்றியிருந்த 100க்கு பெரிசளிப்புகள் தொகுதியில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. எழுத்து செயல்பெறும் பன்மொழி நூலுக்கு தேர்வு செய்து, எழுத்து வழக்கு ஆசிரியர் நூலுக்கு வழங்கி வழங்கி நூலுக்கு பெரிசளிப்புகள் பெறக்கூடிய பரிசளிப்புகள் இந்நூல் 2009 ஆம் ஆண்டில் சிறந்த நூலுக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பேர்க்கல்வி நலவாரியான திருவையாறு தமிழ் ஐயா கல்விக்கழகம் நலவாரியான மாநாட்டு இயக்குநரின் மூலமேலும் பரிசளிப்புகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

உங்களைப் பற்றி

- சமுபாரதி, புதுக்கோட்டை

ஒவ்வொரு நுகரிலை
பள்ளத்தாக்குகளே...
பன்மொழிகளே...
நதீக்கரைகளே...
நயாக்கரை நீர்வழிச்சீயே...
அலை கடலே...
புற்களே...
பூக்களே...
உங்களைநடு கவிதை பாட முடியவில்லை
எங்களுக்கு.

கையெழுந்த குழந்தைகள்
கற்பிழந்த யுவதிகள்
புலம்பெயர்தலில்
புலம்பி குவிக்கும் அசுதிகள்
கரை தட்டுமுள்
கடல் அலை தட்டிய பிணங்களை.

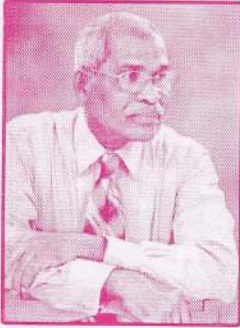
இவர்களுக்கு மத்தியில்
எதைப் பற்றியும்
எழுத முடியவில்லை!

ஒவ்வொரு சிறையில்
சிறைத்துறைகள் உடல்கள்,
செம்மணியில்
புதைந்து போன சிறையினர்,
குழிநீரில்
கொப்பளித்த குருதிகள்
புதுங்கு குழிக்குள்
மாண்டுபோன குடும்பங்கள்

இன்னொரு பிறையில்
தமிழினம்
குருதியில் நலையாமல்
பிறக்கட்டும்,
பிறகு
எழுதுகிறேன்
உங்களைப்பற்றி...

திருமண சேவை

15 வருடத் திருமணசேவை நிறைவினை முன்னிட்டு
வேல் அமுதன் பாரிய சேவைக் கட்டணக் குறைப்பு!

❑ விவரம்

விவரங்களுக்குத் தனிமனித நிறுவனர், “சுய தெரிவுமுறை முன்னோடி” மூத்த, புகழ்பூத்த, சர்வதேச, சகலருக்குமான திருமண ஆலோசகர் / ஆற்றுப்படுத்துநர் குரும்பசிட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனுடன் திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலையிலோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகலிலோ தயங்காது தொடர்பு கொள்ளலாம்!

❑ தொலைபேசி

2360488 / 2360694 / 4873929

❑ சந்திப்பு

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை

❑ முகவரி

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராகவுள்ள 33ஆம் ஒழுங்கை ஊடாக) 55ஆம் ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06

துரித - சுலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே ! மகோன்ன மணவாழ்வுக்குக் குரும்பசிட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனே! துரித - சுலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே !

‘ஞானம்’ சஞ்சகை கடைக்கும் இடங்கள்

- ❁ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
- ❁ கா. தவபாலச்சந்திரன் - பேராதனை. தொலைபேசி: 077 9268808
- ❁ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 309A, 2/3 காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.
- ❁ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- ❁ புக் லாப் - யாழ். பல்கலைக்கழக வளாக அருகாமை, யாழ்ப்பாணம்.
- ❁ தூர்க்கா - சுன்னாகம்.
- ❁ ப. நோ. கூ. சங்கம் - கரவெட்டி, நெல்லியடி.
- ❁ லங்கா சென்றல் புத்தகசாலை - 84, கொழும்பு வீதி, கண்டி.
- ❁ மாரிமுத்து சிவகுமார் - ஸ்ரீகிருஷ்ணாஸ், இல 86, சைட் வீதி, ஹட்டன்.

With Best Compliments from

Luckyland

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பல்கட்டிலும் தான்!

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740
Email: luckyland@sltnet.lk